

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/31)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 236 endelig udg. — 2000/0115(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 6. maj 2002)

1. Baggrund

Forslaget fremsendt til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2000) 275 endelig udg. — 2000/0115(COD)) i henhold til traktatens artikel 175, stk. 1: 12. juli 2000

Det Sociale og Økonomiske Udvalgs udtalelse: 26. april 2001

Regionudvalgets udtalelse: 13. december 2000

Europa-Parlamentets udtalelse ved førstebehandlingen: 17. januar 2002

2. Formålet med kommissionens forslag

Dette forslag tilsigter en omarbejdelse af den gældende fællesskabslovgivning for offentlige kontrakter med det formål at skabe et egentligt indre marked for offentlige indkøb. Denne lovgivning har ikke til formål at erstatte national ret, men at sikre overholdelsen af principperne om ligebehandling, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling ved indgåelse af offentlige kontrakter i alle medlemsstaterne.

Dette forslag, der er en opfølgning af den debat, der blev sat i gang med grønbogen om offentlige indkøb, har et tredobbelt formål, nemlig modernisering, forenkling og en større grad af fleksibilitet i de eksisterende juridiske rammer på dette område. Modernisering for at tage hensyn til ny teknologi og ændringer i det økonomiske miljø. Forenkling for at gøre lovtteksterne lettere forståelige for brugerne, således at kontrakterne kan indgås i overensstemmelse med de normer og principper, der gælder på området, og således at de involverede virksomheder får bedre kendskab til deres rettigheder. Flexibilitet i fremgangsmåderne for at opfylde de offentlige indkøberes og de økonomiske operatørers behov.

Desuden vil omarbejdelsen (sammenskrivningen) af disse tre retsakter til én tekst give de økonomiske aktører, de ordregivende myndigheder og borgerne en referencetekst, der er klar og forståelig.

3. Kommissionens udtalelse om de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringsforslag

Kommissionen accepterer 63 af de 103 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har vedtaget. De accepteres enten i deres helhed eller delvist, eller ånden i dem accepteres, eller de accepteres med en anden ordlyd.

3.1. *Ændringsforslag accepteret af Kommissionen i deres helhed eller omformuleret af rent formelle grunde (ændringsforslag 1, 141, 4, 13, 125, 17, 50, 85, 88, 97 og 112)*

Med ændringsforslag 1 foreslås en ny betragtning, hvori det anføres, at offentligretlige organers deltagelse i udbudsprocedurer kan medføre en konkurrenceforvriddning, og at medlemsstaterne derfor kan fastsætte visse regler for, hvilke metoder der skal anvendes til beregning af tilbuddenes reelle pris/omkostninger.

Med ændringsforslag 141 indføres en ny betragtning, hvori det understreges, at direktivet ikke er til hinder for, at en ordregivende myndighed indfører eller håndhæver de nødvendige foranstaltninger for at beskytte den offentlige sædelighed, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed samt menneskers, dyrs og planter liv og sundhed. Kommissionen accepterer dette ændringsforslag, idet den understreger, at det bør formuleres på en sådan måde, at det gengiver traktatens bestemmelser (artikel 30):

Betragtning: »(6) Intet i dette direktiv hindrer en ordregivende myndighed i at pålægge eller anvende foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige sædelighed, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed samt menneskers, dyrs og planter sundhed og liv, navnlig med henblik på en bæredygtig udvikling, forudsat at de ikke er diskriminerende og ikke er i strid med målet med hensyn til at åbne markederne inden for offentlige indkøb eller med traktaten.«

Med ændringsforslag 4 indføres en ny betragtning, der hænger sammen med ændringsforslag 40. Hensigten er, i overensstemmelse med Domstolens retspraksis (dommen i sagen »Teckal« ⁽²⁾), at klarlægge under hvilke forhold ordregivende myndigheder kan tildele en offentlig kontrakt direkte til en enhed, som formelt juridisk er adskilt fra den ordregivende myndighed, men som denne udøver samme kontrol over som over sine egne afdelinger.

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 11.

⁽²⁾ Dom af 18. november 1999 i sag C-107/98, Samlingen 1999, s. I-8121.

Med ændringsforslag 13 indføres en ny betragtning, som understreger medlemsstaternes forpligtelse til at indføre passende procedurer til håndhævelse og gennemførelse af direktivet og til at overveje, om der skulle være behov for et uafhængigt organ for offentlige kontrakter.

Med ændringsforslag 125 ændres betragtning 31. Salærer til ingeniører tilføjes som et eksempel på tjenesteydelser, som er omfattet af nationale bestemmelser, som ikke må berøres.

Med ændringsforslag 17 indføres en ny betragtning, hvori Kommissionen opfordres til at undersøge muligheden for at vedtage et forslag til direktiv, der skal indeholde et samlet sæt bestemmelser for koncessionssektoren og projektfinsiering.

Dette ændringsforslag accepteres i en let ændret form af institutionelle grunde:

»(46) Kommissionen bør undersøge muligheden for at styrke retssikkerheden inden for områderne koncessioner og offentlige/private partnerskaber og bør, hvis den skønner det nødvendigt, fremsætte et lovgivningsforslag.«

Med ændringsforslag 50 ændres artikel 27 — overskrift og stk. 1 — for at sikre, at tilbudsgiverne råder over de nødvendige oplysninger om gældende miljølovgivning, skatte- og afgiftslovgivning samt social- og arbejdsmarkedsløvgivning på det sted, hvor ydelserne leveres, og for at forpligte de ordregivende myndigheder til i udbudsbetingelserne at oplyse, hos hvilken eller hvilke organer, der kan fås oplysninger om sådanne bestemmelser.

Med ændringsforslag 85 ændres artikel 46, stk. 2, litra c), — vedrørende muligheden for at udelukke en ansøger eller en tilbudsgiver, som er dømt for en strafbar handling, der rejser tvivl om hans faglige hæderlighed — således at udelukkelse først finder sted efter en endelig retskraftig dom efter loven i den pågældende medlemsstat.

Med ændringsforslag 88 udgår litra h) i artikel 46, stk. 2, der gav »mulighed« for at udelukke en ansøger eller tilbudsgiver, der er dømt for svig eller anden ulovlig aktivitet som omhandlet i traktatens artikel 280, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 1 (obligatorisk udelukkelse).

Med ændringsforslag 97 indføres en ny artikel 50, i henhold til hvilken en ordregivende myndighed, der kræver attestation for miljøstyringsforanstaltninger, skal acceptere attester udstedt af EMAS, attester i overensstemmelse med internationale standarder samt anden tilsvarende dokumentation. Dette ændringsforslag skal ses i sammenhæng med ændringsforslag 93, som vedrører den tekniske formåen. I visse tilfælde — f.eks. vedrørende evnen til at respektere et økosystem ved udførelsen af et offentligt arbejde — kan miljøstyringsforanstaltninger tjene til attestation af den tekniske formåen. Med hensyn til sådanne tilfælde er det hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om,

hvilken form for dokumentation, der kan anvendes, og om anerkendelse af tilsvarende dokumentation, for at sikre at kontrakterne ikke forbeholdes indehaverne af bestemte attester. Dette ændringsforslag svarer i det væsentligste til bestemmelserne i artikel 50 vedrørende attester for kvalitetssikringsforanstaltninger.

Med ændringsforslag 112 foreslås det, at bilag VII A, »udbudsbekendtgørelse«, punkt 11, litra a) — vedrørende navn og adresse på den myndighed, til hvilken anmodning om udbudsmateriale og supplerende dokumenter kan rettes — udvides til også at omfatte telefon- og telefaxnummer samt e-post-adresse.

3.2. *Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret helt eller delvist efter omformulering (ændringsforslag 2, 5, 168, 126-172, 21, 175, 7, 142, 171-145, 9, 137, 138, 45, 46, 47-123, 109, 10, 127, 11, 51, 15, 100, 170, 23, 54, 65, 24, 30, 93, 95, 31, 147, 34, 35, 36, 121, 38, 40, 5, 150, 70, 74, 77-132, 80, 86, 87, 89, 153, 104, 110, 113, 114)*

Med ændringsforslag 2 indføres en ny betragtning, der skal understrege, at miljøpolitikken integreres i politikken vedrørende offentlige kontrakter. I henhold til traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelse integreres i de andre politikker: dette betyder, at miljøpolitikken og politikken vedrørende offentlige kontrakter skal være i overensstemmelse med hinanden. Det er således Kommissionens opfattelse, at offentlige indkøbere skal have mulighed for at købe »grønne« produkter/tjenesteydelser på de bedste betingelser med hensyn til forholdet mellem kvalitet og pris. Den overtager ændringsforslaget, idet den omformulerer det som følger.

Betragtning: »(5) I henhold til artikel 6 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner som nævnt i traktatens artikel 3, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.

Derfor præciseres det i dette direktiv, hvordan de ordregivende myndigheder kan bidrage til miljøbeskyttelse og fremme af en bæredygtig udvikling, samtidig med at de ordregivende myndigheder sikres muligheden for at indgå kontrakter på de bedste betingelser med hensyn til forholdet mellem kvalitet og pris.«

Ændringsforslag 5 hænger sammen med ændringsforslag 168, 126-172 og 21: alle disse ændringsforslag indfører bestemmelser, der gør det muligt for de ordregivende myndigheder at foretage indkøb gennem en indkøbscentral.

I henhold til ændringsforslag 5 skal der indføres en ny betragtning, der begrunder fastlæggelsen af en definition og indførelsen af en ordning for fritagelse af de ordregivende myndigheder fra udbudsprocedurerne, når de foretager indkøb gennem indkøbscentraler, der selv er ordregivende myndigheder.

Med ændringsforslag 168 indføres en ny betragtning, der begrundet indkøb af varer og tjenesteydelser gennem indkøbscentraler, forudsat at disse indkøbscentraler overholder direktivets bestemmelser vedrørende udbudsprocedurer. Det er Kommissionens opfattelse, at det også bør være muligt at anvende sådanne centraler i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter.

Kommissionen accepterer disse ændringsforslag, ændrede og samlet i en enkelt betragtning som følger:

»(13) I medlemsstaterne er der opstået forskellige former for indkøbscentralisering. Mange ordregivende myndigheder får til opgave at foretage indkøb eller indgå offentlige kontrakter for andre ordregivende myndigheder. Disse indkøbsmetoder kan i kraft af de indkøbte mængder øge konkurrencen og gøre offentlige indkøb mere effektive. Derfor bør der fastlægges en fællesskabsdefinition på indkøbscentraler til brug for de ordregivende myndigheder. Der bør ligeledes fastlægges betingelser for, hvornår ordregivende myndigheder — under overholdelse af principperne om ikke-forskelsbehandling og ligebehandling — som erhverver bygge- og anlægsarbejder, varer og/eller tjenesteydelser gennem en indkøbscentral, kan anses for at have overholdt bestemmelserne i dette direktiv.«

Med ændringsforslag 126-172, 21 og 175 indføres særlige bestemmelser for indkøbscentraler.

Med ændringsforslag 126-172 inkluderes indkøbscentraler, der er oprettet af ordregivende myndigheder, blandt ordregivende myndigheder i direktivets forstand.

Med ændringsforslag 21 fastlægges en definition af indkøbscentraler, og det bestemmes, at Kommissionen skal underrettes om sådanne indkøbscentraler.

Det mål, der søges opnået med ændringsforslag 126-172 og 21, er begrundet, idet indkøbscentraler både kan bidrage til stordriftsfordele, til at skabe øget konkurrence gennem offentliggørelse af udbud på europæisk plan som følge af markedets størrelse og til at hjælpe de lokale offentlige enheder. Det vil dog være hensigtsmæssigt, at fastlægge bredest mulige rammer for de forskellige konfigurationer, der findes i medlemsstaterne.

Ændringsforslag 175 har til formål at gøre direktivets bestemmelser fuldt ud gældende for indkøbscentraler og at tillade ordregivende myndigheder at købe tjenesteydelser og varer direkte fra sådanne indkøbscentraler eller fra sådanne indkøbscentraler gennem tredjeparts formidling, uden at direktivet finder yderligere anvendelse for deres vedkommende.

Ændringsforslaget kan accepteres for så vidt angår selve princippet om anvendelse af en indkøbscentral, idet denne mulighed udvides til også at omfatte bygge- og anlægskontrakter for at gøre det lettere for medlovgiverne at nå til enighed.

Kommissionen overtager ånden i disse ændringsforslag i form af en definition af en indkøbscentral og en artikel, som i over-

ensstemmelse med nærhedsprincippet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende disse indkøbscentraler, samt i givet fald at begrænse denne anvendelse til bestemte kontrakter.

»Artikel 1

Definitioner

1. I dette direktiv gælder definitionerne i stk. 2-12.

...

7 a Ved »indkøbscentral« forstås en ordregivende myndighed, som:

- for andre ordregivende myndigheder erhverver varer og/eller tjenesteydelser og/eller
- for andre ordregivende myndigheder indgår offentlige kontrakter eller indgår rammeaftaler vedrørende udførelse af bygge- og anlægsarbejder, levering af varer eller levering af tjenesteydelser.«

»Artikel 7 a

Offentlige kontrakter og rammeaftaler indgået af indkøbscentraler

1. Medlemsstaterne kan give de ordregivende myndigheder mulighed for at få udført bygge- og anlægsarbejder, få leveret varer og/eller få leveret tjenesteydelser gennem indkøbscentraler.

2. Ordregivende myndigheder, der får udført bygge- og anlægsarbejder, får leveret varer og/eller får leveret tjenesteydelser gennem en indkøbscentral under de i artikel 1, stk. 7 a, omhandlede omstændigheder, anses for at have overholdt dette direktivs bestemmelser, forudsat at indkøbscentralen har overholdt dem.«

Ændringsforslag 7, 142 og 171-145 vedrører blandede kontrakter (tjenesteydelser/bygge- og anlægsarbejder).

Ændringsforslag 7 hænger sammen med ændringsforslag 171-145. Med dette ændringsforslag indføres en ny betragtning, der gør det eksplicit, at det er op til de ordregivende myndigheder at vælge mellem en samlet kontrakt, der omfatter både projektering og udførelse af bygge- og anlægsarbejder, og separate kontrakter, og at dette valg ikke kan foreskrives af direktivet. Det præciseres, at den ordregivende myndigheds valg skal træffes ud fra kvalitative og økonomiske kriterier, og at en samlet tildeling af en kontrakt skal begrundes af de ordregivende myndigheder.

Kommissionen er enig i, at det er hensigtsmæssigt at angive, at det frie valg mellem samlet tildeling og separat tildeling skal træffes ud fra kvalitative og økonomiske kriterier. Den deler dog ikke den opfattelse, at det skal være obligatorisk at begrunde valget af en kontrakt, der omfatter både projektering og udførelse. Denne forpligtelse, der kun ville være gældende ved »samlet« tildeling, favoriserer faktisk anvendelsen af separate tildelinger, der anses for at være en tildelingsmetode, der automatisk opfylder de kvalitative og økonomiske kriterier. På den ene side er denne antagelse ikke fastslået, og på den anden side er den i modstrid med det frie valg, som er et udtryk for nærhedsprincippet. Endelig synes det ikke hensigtsmæssigt at straffe en »samlet« tildeling, idet en sådan tildeling faktisk gør det nemmere at nå den tærskelværdi, hvor direktivets bestemmelser for udbudsprocedurer finder anvendelse, idet projekteringen og udførelsen af bygge- og anlægsarbejderne tæller sammen.

Ændringsforslag 142 hænger sammen med ændringsforslag 171-145. Der indføres en ny betragtning, der skal tydeliggøre den skelnen, der er mellem offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige tjenesteydelseskontrakter (kontrakter vedrørende administration af fast ejendom, herunder også efterfølgende og supplerende arbejder på den ene side, og bygge- og anlægskontrakter, der omfatter de tjenesteydelser, der er nødvendige for bygge- og anlægsarbejdernes udførelse, på den anden side). Dette ændringsforslag er på linje med Domstolens retspraksis (dom i sagen »Gestión Hotelera«⁽¹⁾).

Med ændringsforslag 171-145 ændres artikel 1 for nærmere at præcisere, hvad der betragtes som blandede kontrakter (bygge- og anlæg/tjenesteydelser og tjenesteydelser/bygge- og anlæg). Den forklarer navnlig, under hvilke betingelser en kontrakt vedrørende forvaltning af fast ejendom, der også omfatter bygge- og anlægsarbejder, ikke skal betragtes som en offentlig bygge- og anlægskontrakt. Desuden indeholder den en bestemmelse om delt eller samlet tildeling af bygge- og anlægskontrakter/tjenesteydelseskontrakter (kriterierne for valg af tildelingsmetode og forpligtelse til at begrunde en samlet tildeling), som omhandlet i ændringsforslag 7. De situationer, i hvilke en kontrakt omfatter både tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder, klares ved at anvende kriteriet om kontraktens hovedgenstand, som angivet i Kommissionens forslag. Ændringsforslaget tydeliggør i øvrigt denne regel i det særlige tilfælde, hvor tjenesteydelser vedrørende administration af fast ejendom omfatter bygge- og anlægsarbejder. Dets indhold betyder, at det vil være bedre placeret i en betragtning. Desuden skal det bemærkes, at begrænsningen til »udførelse« af bygge- og anlægsarbejder ikke er begrundet.

Kommissionen omformulerer derfor ændringsforslag 7, 142 og 171-145 til en enkelt betragtning:

»(10) I betragtning af de mange forskellige former for offentlige bygge- og anlægsarbejder, skal de ordregivende myndigheder have mulighed for samlet eller separat tildeling af selve bygge- og anlægsarbejderne og projekteringen. Direktivet har

ikke til formål at foreskrive hverken separat eller samlet tildeling. Beslutningen om enten separat eller samlet at tildele en kontrakt skal træffes ud fra kvalitative og økonomiske kriterier, som kan fastlægges nærmere i national lovgivning.

En kontrakt kan kun betragtes som en offentlig bygge- og anlægskontrakt, hvis dens genstand specifikt er udførelse af de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I, også selv om kontrakten kan omfatte andre tjenesteydelser, der er nødvendige for udførelsen af disse aktiviteter. Offentlige tjenesteydelseskontrakter, navnlig inden for administration af fast ejendom, kan i visse tilfælde omfatte bygge- og anlægsarbejder. Disse arbejder kan dog ikke, idet de ligger i forlængelse af kontraktens hovedgenstand og er en konsekvens heraf eller et supplement hertil, ikke begrunde, at kontrakten betragtes som en offentlig bygge- og anlægskontrakt.«

Ændringsforslag 9 og 137 vedrører den konkurrenceprægede dialog, og ændringsforslag 138 vedrører en ny mulighed for en eksklusiv dialog.

Med ændringsforslag 9 ændres betragtning 18 for at præcisere, at de forhandlinger, der finder sted under den konkurrenceprægede dialog, ophører ved konsultationsfasens afslutning, uden at der (nødvendigvis) udarbejdes endelige udbudsbetingelser.

Hensigten med ændringsforslag 137 er først og fremmest:

- 1) at gøre løsningskitsen obligatorisk. Efter høring af de berørte kredse, er det Kommissionens vurdering, at forpligtelsen til at kræve løsningskitser vil være en kilde til juridiske komplikationer, og at den indebærer en risiko for »cherry picking« (intellektuelle »tyverier«, som ikke kan beskyttes). Kommissionen kan derfor ikke acceptere denne forpligtelse.
- 2) at styrke beskyttelsen af fortroligheden af de oplysninger, der fremsendes af de økonomiske aktører. For at gøre det lettere for medlovgiverne at nå til enighed vil det være hensigtsmæssigt at bevare muligheden for at de ordregivende myndigheder kan give de andre deltagere oplysninger leveret af én deltager, idet denne mulighed forbeholdes tilfælde, hvor den pågældende deltager har givet tilladelse hertil.
- 3) at begrænse forhandlingerne i dialogfasen til andre kriterier end økonomiske kriterier. I den udstrækning, at ændringsforslaget sigter mod rent faktisk at begrænse de emner, der kan behandles i dialogfasen, til ikke-økonomiske aspekter, kan denne del af ændringsforslaget ikke accepteres. Kommissionens indfaldsvinkel er, at proceduren for at være hensigtsmæssig skal muliggøre en drøftelse af alle aspekter af et projekt i dialogfasen.

(1) Dom af 19. april 1994 i sag C-331/92, Samlingen 1994, s. I-1329.

- 4) at udvide de allerede forudsatte muligheder eller indføre nye muligheder for at den ordregivende myndighed kan ændre kontraktens specifikationer, tildelingskriterierne og deres vægtning (for så vidt angår sidstnævnte aspekt er ændringsforslaget inkonsekvent, idet det henviser eksplicit til både en vægtning og til en simpel prioritetsrækkefølge for kriterierne). I Kommissionens oprindelige forslag indgik en mulighed for at ændre tildelingskriterierne, hvis de ikke længere er egnede set i forhold til den løsning, der er angivet i de endelige udbudsbetingelser. Det har imidlertid vist sig, at det — som følge af den udbredte frygt for »cherry picking« samt for at gøre det lettere for medlovgiverne at vedtage forslaget — er nødvendigt at opgive idéen om, at udbudsbetingelserne kunne udformes definitivt ved afslutningen af dialogfasen, eventuelt på grundlag af en blanding af flere forskellige løsningsmuligheder. Muligheden for at ændre tildelingskriterierne under proceduren ville således medføre en alvorlig risiko for manipulation.
- 5) at indføre et obligatorisk vederlag til deltagerne (der samlet ikke må overstige 15 % af kontraktens anslåede værdi). Princippet om et obligatorisk vederlag til deltagerne kan accepteres, så meget desto mere som omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af en dialog, vil få de ordregivende myndigheder til kun at anvende denne nye procedure i forbindelse med særligt komplekse kontrakter. Derimod vil det, ud fra hensyn til nærhedsprincippet, ikke være hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om, hvor stort et sådant vederlag skal være.

Med ændringsforslag 138 indføres en ny artikel 30 a, i henhold til hvilken de ordregivende myndigheder i forbindelse med »kontrakter, der har til formål at oprette offentlig-private partnerskaber«, kan indgå i en eksklusiv dialog med den tilbudsgiver, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, forudsat at denne dialog ikke medfører nogen væsentlig ændring af de grundlæggende aspekter ved dette tilbud eller virker konkurrenceforvridende. Selv om ændringsforslaget er tvetydigt med hensyn til dette spørgsmål, ser det ud til at denne mulighed indføres, uanset hvilken udbudsprocedure, der vælges.

Hvis denne del af ændringsforslaget sigter mod alle udbudsprocedurerne og ikke blot den sidste fase i en konkurrencepræget dialog, kan den ikke accepteres. Faktisk er den nye procedure med en konkurrencepræget dialog netop blevet indført for at bl.a. at tage hensyn til de behov for fleksibilitet, som kan opstå i forbindelse med projekter, der indebærer oprettelse af offentlig-private partnerskaber.

Den grundlæggende ide i dette ændringsforslag, i henhold til hvilken det kan vise sig nødvendigt at afklare visse aspekter af det tilbud, der er blevet vurderet som det økonomisk mest fordelagtige, eller at få bekræftet de forpligtelser, der indgår i dette, kan derimod accepteres, hvis den ledsages af passende sikkerhedsbestemmelser, navnlig for at sikre, at dette ikke

medfører ændringer af væsentlige elementer i tilbuddet eller kontrakten, således som denne er blevet udbudt, eller medfører konkurrenceforvridning eller forskelsbehandling. Det skal også sikres, at disse afklaringer ikke implicerer andre tilbudsgivere end den tilbudsgiver, der har indgivet det økonomisk mest fordelagtige bud. I denne sammenhæng kan ændringsforslaget accepteres i form af passende formuleringer i betragtning (18) og artikel 30.

Kommissionen tager hensyn til ændringsforslag 9, 137 og 138, idet de omformuleres som følger:

Betragtning: »(27) De ordregivende myndigheder kan i forbindelse med særligt komplekse kontrakter befinde sig i en situation, hvor det er umuligt objektivt at fastslå, hvorledes deres behov bedst vil kunne opfyldes, eller hvor de ikke kan vurdere, hvad markedet kan tilbyde med hensyn til tekniske og/eller finansielle/juridiske løsninger, uden at de pågældende myndigheder kan kritiseres herfor. Denne situation kan især opstå i forbindelse med udførelse af store, integrerede transportinfrastrukturer eller store edb-net eller ved gennemførelse af projekter med en kompleks og struktureret finansiering, hvor den finansielle og juridiske model ikke kan fastlægges på forhånd. I det omfang, hvor anvendelsen af procedurerne for offentlige eller begrænsede udbud ikke tillader tildelingen af sådanne kontrakter, vil det derfor være hensigtsmæssigt at fastlægge en fleksibel procedure, som på samme tid sikrer konkurrencen mellem de økonomiske aktører og de ordregivende myndigheders behov for at drøfte alle kontraktens aspekter med hver enkelt ansøger. Denne procedure må dog ikke anvendes på en sådan måde, at konkurrencen indskrænkes eller forvrides, især ikke ved ændringer af grundlæggende elementer i tilbud eller ved at påføre den udvalgte tilbudsgiver nye grundlæggende elementer, eller ved at implicere andre tilbudsgivere end den, der har indsendt det økonomisk mest fordelagtige tilbud.«

»Artikel 1

Definitioner

1. I dette direktiv gælder definitionerne i stk. 2-12.

8. ...

Den »konkurrenceprægede dialog« er en procedure, som enhver økonomisk aktør kan anmode om at deltage i, og i henhold til hvilken den ordregivende myndighed fører en dialog med de ansøgere, der har fået adgang til denne procedure, med henblik på at nå frem til et eller flere løsningsforslag, der er egnede til at opfylde myndighedens behov, og på grundlag af hvilken eller hvilke de udvalgte ansøgere opfordres til at afgive et tilbud.

...«

»Artikel 30

Konkurrencepræget dialog

1. Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser om, at den ordregivende myndighed, for så vidt den skønner at kontrakten ikke kan tildeles ved anvendelse af procedurerne med offentlige udbud og begrænsede udbud, kan indgå i den konkurrencepræget dialog i henhold til bestemmelserne i denne artikel:

- a) når den i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, litra b), c) eller d), ikke objektivt er i stand til at definere, hvilke tekniske midler, der vil kunne opfylde dens behov og/eller
- b) når den ikke objektivt er i stand til at udarbejde en juridisk og/eller finansiell model for et projekt.

Tildelingen af den offentlige kontrakt sker udelukkende på grundlag af kriteriet om det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

2. De ordregivende myndigheder offentliggør en udbudsbekendtgørelse, i hvilken de redegør for deres behov og krav, som de definerer i samme bekendtgørelse og/eller i en særskilt beskrivelse.

3. De ordregivende myndigheder indleder i henhold til de relevante bestemmelser i artikel 43 a til 52 en dialog med de udvalgte ansøgere, og formålet med denne dialog er at identificere og definere, hvorledes de ordregivende myndigheders behov kan opfyldes. I forbindelse med denne dialog kan de drøfte alle kontraktens aspekter med de udvalgte ansøgere.

I forbindelse med dialogen sikrer de ordregivende myndigheder ligebehandlingen af alle tilbudsgivere. Navnlige må de ikke forskelsbehandle ved at give nogle tilbudsgivere oplysninger, der kan favorisere dem i forhold til de andre tilbudsgivere.

De ordregivende myndigheder må kun over for de andre deltager afsløre de løsninger, som en anden deltager har foreslået, eller andre fortrolige oplysninger, som han har meddelt, hvis denne anden deltager har givet tilladelse hertil.

4. De ordregivende myndigheder kan bestemme, at proceduren afvikles i flere faser, således at antallet af løsninger, der skal drøftes i dialogfasen, reduceres gennem anvendelse af de tildelingskriterier, der er anført i udbudsbekendtgørelsen eller den særskilte beskrivelse. Anvendelsen af denne mulighed angives i udbudsbekendtgørelsen eller den særskilte beskrivelse.

5. Den ordregivende myndighed fortsætter dialogen, indtil den, er i stand til at bestemme, hvilken eller hvilke løsnings-

forslag, der er egnede til at opfylde dens behov, om nødvendigt efter at have sammenlignet dem.

6. Efter at have erklæret en dialog for afsluttet og underrettet deltagerne herom, opfordrer den ordregivende myndighed disse til at afgive deres endelige tilbud på grundlag af de løsningsforslag, der er forelagt og specificeret i forbindelse med dialogen. Disse tilbud skal omfatte alle de elementer, der er krævede og nødvendige for projektets gennemførelse.

På de ordregivende myndigheders anmodning kan disse tilbud afklares og præciseres. Sådanne præciseringer, afklaringer eller supplerende oplysninger må dog ikke medføre, at grundlæggende elementer i tilbuddet eller udbuddet, der kan medføre en konkurrenceforvridning eller forskelsbehandling, ændres,

7. De ordregivende myndigheder vurderer de modtagne tilbud ud fra de tildelingskriterier, der er fastlagt i udbudsbekendtgørelsen, og vælger det økonomisk mest fordelagtige tilbud i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 53.

Den ordregivende myndighed kan anmode den tilbudsgiver, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, om at afklare visse aspekter af sit tilbud eller bekræfte forpligtelserne i dette, forudsat at dette ikke medfører ændringer af væsentlige elementer i tilbuddet eller udbuddet, konkurrenceforvridning eller forskelsbehandling.

8. De ordregivende myndigheder fastsætter bestemmelser om uddeling af priser eller om betaling af deltagerne i dialogen.«

Ændringsforslag 45, 46, 47-123 og 109 vedrører artikel 24, der omhandler de tekniske specifikationer, der skal anvendes til at definere de arbejder, varer og/eller tjenesteydelser, som den udbydende myndighed ønsker.

Med ændringsforslag 45 indføres en henvisning til europæiske miljømærker som en obligatorisk henvisning, hvilket ikke kan accepteres, fordi fællesskabspolitikken med hensyn til miljømærker ikke indfører et hierarki mellem europæiske miljømærker, andre internationale miljømærker og nationale miljømærker.

Desuden indeholder det en bestemmelse om, at de tekniske specifikationer kan udformes som krav til produkternes miljøvirkninger under hele deres livscyklus. Kommissionen er enig i denne fremgangsmåde.

På den anden side indføres en ny definition, nemlig af »tilsvarende standard«, på et sted, hvor der derimod er tale om et tilbud, der sikrer en tilsvarende løsning.

Med ændringsforslag 46 ændres artikel 24 for at tydeliggøre, at den ordregivende myndighed ikke kan afvise et tilbud, når tilbudsgiveren over for den har godtgjort, at det på tilsvarende måde opfylder kontraktens krav, for at sikre flest mulige midler til at godtgøre opfyldelse af kravene, og for at sikre tilbudsgiveren de nødvendige oplysninger om, hvorfor hans tilbud ikke opfylder kravene. Sidstnævnte punkt er omhandlet generelt i artikel 41, stk. 2.

Formålet med ændringsforslag 47-123 er at undgå forskelsbehandling som følge af specifikationer, der henviser til bestemte producenter, leverandører eller aktører.

Med ændringsforslag 109 indføres miljøpræstation og miljøvirkninger samt produktionsprocesser eller -metoder i definitionen af de i bilag VI omhandlede tekniske specifikationer

Denne del af ændringsforslaget afklarer teksten på linje med Kommissionens meddelelse⁽¹⁾ om offentlige kontrakter og miljøet, og kan derfor accepteres i en omformuleret form.

Miljøforenelighed er derimod ikke en specifikation som sådan. Den kan dog give anledning til fastlæggelse af tekniske specifikationer i form af miljøpræstation. Det samme gælder for miljøvirkning.

I øvrigt foreslås det at indføre et krav om udformning til alle behov, herunder også adgang for handicappede.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 45, 46, 47-123 og 109 i betragtning 25 (tidl. (17)), artikel 24, artikel 41 (omstruktureret) og bilag VI, omformuleret som følger:

Betragtning: »(25) De tekniske specifikationer, der udarbejdes af offentlige indkøbere, skal sikre, at der skabes muligheder for en konkurrencesituation ved tildeling af offentlige kontrakter. Derfor skal det være muligt at opstille tilbuddene, så de giver udtryk for mange forskellige tekniske løsningsmuligheder. For at dette skal kunne lade sig gøre, skal det dels være muligt at fastsætte de tekniske specifikationer i form af krav til funktionsdygtighed og funktionelle krav, og dels skal de ordregivende myndigheder tage hensyn til andre tilbud baseret på tilsvarende løsningsmuligheder, hvis der referes til en europæisk standard — eller, hvor en sådan ikke findes, til en national standard. Tilbudsgiverne bør kunne benytte alle former for dokumentation og beviser for at godtgøre, at der er tale om en tilsvarende løsning. Den ordregivende myndighed skal begrunde enhver afgørelse om, at løsningsforslaget ikke anses for at være tilsvarende.

Ordregivende myndigheder, der ønsker at fastlægge miljøkrav i deres tekniske specifikationer til en given kontrakt, kan kræve overholdelse af bestemte miljømæssige karakteristika og/eller bestemte miljøvirkninger for produktgrupper eller tjenesteydelser. De kan — uden dog at være forpligtet til det — anvende detaljerede specifikationer eller dele af sådanne, som

er egnede til at definere de ønskede varer eller tjenesteydelser, som f.eks. miljømærker som det europæiske miljømærke, andre internationale miljømærker, nationale miljømærker eller ethvert andet miljømærke, hvis kravene i forbindelse med mærket er udviklet og tilpasset på grundlag af videnskabelige oplysninger og under anvendelse af en proces, som alle de berørte parter, som f.eks. statslige organer, forbrugerne, fabrikanterne, distributørerne eller miljøorganisationerne, har mulighed for at deltage i, og forudsat at det pågældende mærke er tilgængeligt og til rådighed for alle de interesserede parter.«

»Artikel 24

Tekniske specifikationer

1. De tekniske specifikationer som defineret i punkt 1 i bilag VI anføres i udbudsdokumenterne, f.eks. udbudsbekendtgørelsen, udbudsbetingelserne eller de supplerende udbudsdokumenter.

2. De tekniske specifikationer skal give tilbudsgiverne lige muligheder, og de må ikke bevirke, at der skabes ubegrundede hindringer for åbning af konkurrencen i forbindelse med offentlige kontrakter.

3. Med forbehold af juridisk bindende tekniske regler, i det omfang disse er forenelige med fællesskabsretten, skal de tekniske specifikationer udformes:

a) enten ved henvisning til de tekniske specifikationer som defineret i bilag VI og i prioriteret rækkefølge ved henvisning til de nationale standarder til gennemførelse af europæiske standarder, ved henvisning til europæiske tekniske godkendelser, ved henvisning til fælles tekniske specifikationer, ved henvisning til internationale standarder, ved henvisning til enhver anden teknisk referenceramme vedtaget af europæiske standardiseringsorganer eller, hvis ovennævnte standarder m.v. ikke findes, ved henvisning til nationale standarder, ved henvisning til nationale tekniske godkendelser eller ved henvisning til nationale tekniske specifikationer for projektering, beregning og udførelse af bygge- og anlægsarbejder samt for anvendelse af materialer. Enhver sådan henvisning skal efterfølges af udtrykket »eller tilsvarende«.

b) eller som krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav. Heri kan også indgå miljømæssige karakteristika. Disse skal dog være så præcise, at tilbudsgiverne kan identificere kontraktens genstand og de ordregivende myndigheder tildele kontrakten.

c) eller i form af krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav som omhandlet i litra b), idet der som et middel til at opnå formodning om overensstemmelse med disse krav henvises til de specifikationer, der er nævnt i litra a).

(1) »Kommissionens fortolkningsmeddelelse om Fællesskabets bestemmelser om offentlige kontrakter og mulighederne for at integrere miljøhensyn i offentlige kontrakter« (EFT C 333 af 28.11.2001, s. 13).

d) eller ved en henvisning til specifikationerne i litra a) for så vidt angår visse karakteristika og til de krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav, der er omhandlet i litra b), for så vidt angår andre karakteristika.

4. Når de ordregivende myndigheder benytter muligheden for at henvise til de specifikationer, der er omhandlet i stk. 3, litra a), kan de ikke afvise et tilbud med den begrundelse, at de tilbudte varer og tjenesteydelser ikke er i overensstemmelse med de specifikationer, de har henvist til, hvis tilbudsgiveren i sit tilbud til den ordregivende myndigheds tilfredshed på passende måde beviser, at de løsninger, han tilbyder, på tilsvarende måde opfylder de krav, der er fastsat i de tekniske specifikationer.

»Passende måde« kan omfatte teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

5. Når de ordregivende myndigheder benytter sig af den mulighed, der er omhandlet i stk. 3, for at fastsætte specifikationer i form af funktionsdygtighed, kan de ikke afvise et tilbud om varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, der er i overensstemmelse med en national standard til gennemførelse af en europæiske standard, en europæisk teknisk godkendelse, en fælles teknisk specifikation, en international standard eller en teknisk referenceramme udarbejdet af et europæisk standardiseringsorgan, hvis disse specifikationer søger at dække de funktionelle krav og den funktionsdygtighed, som de har krævet.

Det er op til tilbudsgiveren i sit tilbud på en passende måde og til den ordregivende myndigheds tilfredshed at bevise, at varerne, tjenesteydelserne eller bygge- og anlægsarbejderne i overensstemmelse standarden opfylder den ordregivende myndigheds funktionelle krav og krav til funktionsdygtighed.

»Passende måde« kan omfatte teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

5 a Når de ordregivende myndigheder foreskriver miljømæssige karakteristika i form af krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav, som omhandlet i stk. 3, litra b), kan de anvende detaljerede specifikationer eller, hvis der er behov herfor, dele af sådanne, som er defineret i europæiske miljømærker, andre internationale miljømærker eller ethvert andet miljømærke, hvis de er egnede til at definere karakteristika for de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for kontrakten, og hvis kravene i forbindelse med mærket er udviklet og tilpasset på grundlag af videnskabelige oplysninger, og hvis miljømærkerne er tilpasset under anvendelse af en proces, som alle de berørte parter, som f.eks. statslige organer, forbrugerne, producenterne, distributørerne og miljøorganisationerne, har mulighed for at deltage i, og forudsat at det pågældende mærke er tilgængeligt for alle de interesserede parter.

De ordregivende myndigheder kan angive, at varer eller tjenesteydelser forsynet med miljømærke formodes at opfylde

de tekniske specifikationer som fastlagt i udbudsbetingelserne. De skal acceptere enhver anden form for bevis som f.eks. teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

6. Ved »anerkendt organ« forstås i denne artikel prøvningslaboratorier, målelaboratorier, tilsyns- og certificeringsorganer, som opfylder de gældende europæiske normer.

De ordregivende myndigheder accepterer tilsvarende attester fra organer, der er anerkendt i andre medlemsstater.

7. Medmindre det er begrundet af kontraktens genstand, må de tekniske specifikationer ikke angive et bestemt fabrikat, en bestemt oprindelse eller en bestemt fremstillingsproces, eller henvise til et bestemt mærke, et bestemt patent eller en bestemt type, en bestemt oprindelse eller produktion, som kan favorisere eller udelukke bestemte virksomheder eller produkter. En sådan angivelse eller henvisning er undtagelsesvis tilladt, hvis det ikke er muligt ved anvendelse af stk. 3 og 4 at give en tilstrækkelig nøjagtig og forståelig beskrivelse af kontraktens genstand. En sådan angivelse eller henvisning skal efterfølges af udtrykket »eller tilsvarende.«

»Artikel 41

Underretning af ansøgere og tilbudsgivere

1. De ordregivende myndigheder underretter hurtigst muligt ansøgere og tilbudsgivere om, hvilke afgørelser der er truffet med hensyn til indgåelse af en rammekontrakt eller tildeling af kontrakten, herunder bl.a. begrundelsen for, at de har besluttet ikke at indgå en rammekontrakt eller tildele en kontrakt, som har været udbudt, eller at påbegynde proceduren på ny; underretningen sker skriftligt, hvis der anmodes herom.

2. Den ordregivende myndighed meddeler hurtigst muligt alle forbigåede ansøgere eller tilbudsgivere, som anmoder herom, hvorfor deres ansøgning eller tilbud er forkastet, og oplyser alle tilbudsgivere, der har afgivet et antageligt tilbud, om det valgte tilbuds karakteristika og relative fordele og meddeler dem navnet på den tilbudsgiver, hvis bud er antaget, eller navnene på de tilbudsgivere, som der er indgået en rammeaftale med. Fristerne for disse meddelelser må i ingen tilfælde overskride en periode på 15 dage at regne fra modtagelsen af en skriftlig anmodning.

De ordregivende myndigheder kan dog beslutte ikke at meddele nogle af de i første afsnit omhandlede oplysninger om kontrakttildelingen eller indgåelsen af rammeaftaler, hvis en sådan videregivelse ville hindre retshåndhævelsen eller på anden måde være i strid med offentlige interesser eller til skade for bestemte offentlige eller private økonomiske aktørers legitime økonomiske interesser eller for den loyale konkurrence mellem disse.«

»BILAG VI

DEFINITION AF VISSE TEKNISKE SPECIFIKATIONER

I dette direktiv forstås ved:

1. a) »teknisk specifikation«, når det drejer sig om offentlige tjenesteydelseskontrakter eller offentlige indkøbskontrakter: en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger de ønskede karakteristika for et produkt eller en tjenesteydelse, som f.eks. kvalitet, miljøpræstation, udformning til alle behov (herunder adgang for handicappede) og evaluering af overensstemmelse, brugsegenskaber, produktets anvendelse, sikkerhed eller dimensioner, herunder forskrifter for produktet vedrørende handelsmæssig betegnelse, terminologi, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning og etikettering, brugervejledning, produktionsprocedurer og -metoder samt procedurer for overensstemmelsesvurdering.
- b) »tekniske specifikationer«, når det drejer sig om offentlige bygge- og anlægskontrakter: samtlige tekniske forskrifter, navnlig sådanne, der findes i udbudsbetingelserne, som fastlægger krævede egenskaber for et materiale, et produkt eller en vare, og hvorved disse kan beskrives således, at de opfylder kravene for den anvendelse, som den ordregivende myndighed har bestemt dem til. Disse egenskaber omfatter miljøpræstation, udformning til alle behov (herunder adgang for handicappede) og evaluering af overensstemmelse, brugsegenskaber, sikkerhed eller dimensioner, herunder procedurer for kvalitetssikring, terminologi, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning og etikettering samt produktionsprocesser og -metoder. De omfatter ligeledes regler for udformning og beregning, betingelser for prøvning, kontrol og aflevering af arbejde samt konstruktionsteknik og konstruktionsmetoder samt alle andre tekniske forhold, som den ordregivende myndighed ved almindelige eller særlige bestemmelser kan fastsætte vedrørende de færdige arbejder og de materialer eller elementer, der indgår deri.
2. »standard«: en teknisk specifikation, som er godkendt af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse normalt ikke er obligatorisk, og som falder inden for én af følgende kategorier:

— international standard: en standard, der er vedtaget af et internationalt standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig

— europæisk standard: en standard, der er vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig

— national standard: en standard, der er vedtaget af et nationalt standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig.

3. »europæisk teknisk godkendelse«: godkendelse af et produkts egnethed til en bestemt anvendelse på grundlag af den tekniske bedømmelse, som bygger på, at produktet opfylder de væsentlige krav, der gælder for bygge- og anlægsarbejder, til grund for hvilke lægges produktets iboende egenskaber og de forskrifter, der gælder for dets ibrugtagning og anvendelse. En europæisk teknisk godkendelse udstedes af et organ, der er godkendt hertil af medlemsstaten.
4. »fælles teknisk specifikation«: en teknisk specifikation, der er udarbejdet i henhold til en procedure godkendt af medlemsstaterne og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
5. »teknisk referenceramme«: ethvert produkt udarbejdet af europæiske standardiseringsorganer, ud over de officielle standarder, i henhold til procedurer, der er tilpasset markedets behov.

Ændringsforslag 10 og 127 vedrører betingelserne for udførelse af en kontrakt.

Ændringsforslag 10 indebærer ændringer af betragtning 22 for yderligere at tydeliggøre, at betingelserne for udførelse af en kontrakt ikke må indebære forskelsbehandling, og at de bl.a. kan have til formål at opnå specifikke miljømål.

Med den første del af ændringsforslaget ændres Kommissionens formulering (»hvis de hverken direkte eller indirekte er diskriminerende«). Kommissionens formulering er hentet fra Domstolens retspraksis (dom i sagen »Beentjes«⁽¹⁾) og bør derfor ikke ændres, især ikke fordi den ikke har begrænsende virkninger for så vidt angår det at tage hensyn til de miljøhensyn, der indgår i anden del af ændringsforslaget, hvis princip er fuldt ud acceptabelt.

Formålet med ændringsforslag 127 er yderligere at styrke principperne om ligebehandling, ikke-forskelsbehandling og gennemsigtighed, når de ordregivende myndigheder fastsætter særlige betingelser vedrørende kontraktens udførelse. Faktisk præciserer dette ændringsforslag i en specifik bestemmelse, hvad der allerede er indholdt i bestemmelsen i artikel 2, som finder generel anvendelse.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 10 og 127 i form af nedenstående, som også tager hensyn til det ønskelige i at opnå enighed mellem medlovgiverne.

⁽¹⁾ Dom af 20. september 1988 i sag 31/87, Samlingen 1988, s. 4635.

Betragtning: »(29) Betingelserne for udførelse af en kontrakt er i overensstemmelse med direktivet, hvis de hverken direkte eller indirekte indebærer forskelsbehandling, og hvis de er anført i udbudsbekendtgørelsen eller udbudsbetingelserne. De kan have til formål at fremme faglig uddannelse på arbejdsstedet, beskæftige personer med særlige integrationsproblemer, bekæmpe arbejdsløshed eller beskytte miljøet, og de kan indebære forpligtelser i forbindelse med kontraktens udførelse, f.eks. ansættelse af langtidsledige eller iværksættelse af uddannelsesinitiativer for arbejdsløse eller unge, overholdelse af substansen i de grundlæggende ILO-konventioner, hvis disse ikke allerede indgår i national ret, og ansættelse af flere handicappede, end den nationale lovgivning kræver.«

»Artikel 26 a

Betingelser vedrørende kontraktens udførelse

De ordregivende myndigheder kan fastsætte særlige betingelser vedrørende kontraktens udførelse, hvis disse betingelser er forenelige med fællesskabsretten, og hvis de er anført i udbudsbekendtgørelsen eller udbudsbetingelserne. De betingelser som kan fastsættes for en kontrakts udførelse kan bl.a. vedrøre sociale og miljømæssige hensyn.«

Ændringsforslag 11 og 51 vedrører overholdelsen af social- og arbejdsmarkedsbestemmelser.

Med ændringsforslag 11 indføres en ny betragtning, der minder om, at direktivet om udstationering af arbejdstagere (96/71/EF), som fastsætter de mindstekrav for beskyttelse på arbejdsstedet, som skal overholdes af tilbudsgiverne i det land, hvor ydelsen leveres, finder anvendelse. Dette ændringsforslag er i overensstemmelse med det, som Kommissionen selv anførte i sin meddelelse af 15. oktober 2001 om sociale aspekter i forbindelse med offentlige kontrakter⁽¹⁾. Det bidrager til at informere tilbudsgiverne og medfører derfor en merværdi.

Ændringsforslag 51 har til formål at forpligte tilbudsgiverne til at overholde social- og arbejdsmarkedslovgivningen, herunder individuelle og kollektive rettigheder, retsafgørelser og kollektive aftaler, der er tillagt almindelig retsvirkning. Disse forpligtelser er ikke til hinder for anvendelse af regler om beskyttelse på arbejdspladsen og om arbejdsforhold i øvrigt, der er mere favorable.

Det kan ikke nægtes, at de virksomheder, der afgiver tilbud i forbindelse med offentlige kontrakter skal overholde social- og arbejdsmarkedslovgivningen i det land, hvor de er etableret, og i givet fald i det land, hvor ydelsen leveres (jf. Kommissionens meddelelse af 15. oktober 2001 om sociale aspekter i forbin-

⁽¹⁾ »Kommissionens fortolkningsmeddelelse om fællesskabsretten vedrørende offentlige kontrakter og mulighederne for at tage hensyn til sociale aspekter i disse kontrakter« (EFT C 333 af 28.11.2001, s. 27).

delse med offentlige kontrakter). En sådan påmindelse kunne godt indgå i en betragtning. Den bør dog ikke optræde i direktivets bestemmelser, idet formålet med direktiverne om offentlige kontrakter er at koordinere fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige kontrakter og ikke at pålægge virksomhederne særlige forpligtelser vedrørende social- og arbejdsmarkedslovgivningen eller andre områder.

Det er Kommissionens opfattelse, at der tages tilstrækkeligt hensyn til det ønske, der ligger til grund for dette ændringsforslag, i ovenstående betragtning 29 og nedenstående betragtning 30.

Kommissionen tager derfor hensyn til ændringsforslag 11 og 51 ved at tilføje følgende betragtning:

»(30) Love, bestemmelser og kollektive aftaler — både de nationale og dem, der er vedtaget på fællesskabsplan — som er gældende for sociale forhold og arbejdsmarkedsforhold samt for sikkerhedsforhold finder anvendelse under udførelsen af en offentlig kontrakt, forudsat at sådanne regler og deres anvendelse er i overensstemmelse med fællesskabsretten. I grænseoverskridende situationer, hvor arbejdstagere fra en medlemsstat leverer ydelser i en anden medlemsstat som led i udførelsen af en offentlig kontrakt, omhandler Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser⁽²⁾ de mindstekrav, der skal overholdes i værtslandene over for disse arbejdstagere. Manglende opfyldelse af disse betingelser kan i henhold til den nationale ret, der finder anvendelse, betragtes som en alvorlig fejl eller som en strafbar handling, der rejser tvivl om den økonomiske aktørs faglige hæderlighed.«

Ændringsforslag 15 og 100 vedrører unormalt lave tilbud.

Med ændringsforslag 15, der hænger sammen med ændringsforslag 100, indføres en ny betragtning 31 a, som har til formål at præcisere, at ordregiverne kan forkaste tilbud, som er unormalt lave som følge af manglende overholdelse af social- og arbejdsmarkedslovgivningen. Denne mulighed findes allerede i den eksisterende ret, og det vil derfor være tilstrækkeligt at gøre den eksplicit på passende måde.

Formålet med første del af ændringsforslag 100 er at slette den formulering, der præcisere, at tilbuddene skal være unormalt lave i forhold til ydelsen. En sletning af formuleringen »i forhold til ydelsen«, som indgår i de gældende direktiver, ville fjerne et centralt element i bestemmelsen. Denne del af ændringsforslaget kan derfor ikke accepteres.

⁽²⁾ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

Anden del af ændringsforslag 100 tilføjer til de begrundelser (for priser, der øjensynligt er for lave), som den udbydende myndighed skal tage hensyn til for at vurdere, om det er tale om et unormalt lavt tilbud, begrundelser vedrørende tilbudsgiverens og underentreprenørernes overholdelse af beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt, herunder — i tilfælde af levering af varer og tjenesteydelser med oprindelse i tredjelande — overholdelse af internationalt anerkendte standarder fastsat i et bilag IX b, som foreslået i ændringsforslag 116, i deres produktion.

De ordregivende myndigheder kan have interesse i at kontrollere, at priserne ikke er for lave som følge af manglende overholdelse af arbejdsretlige bestemmelser. Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag ved at tydeliggøre, at listen over begrundelser ikke er udtømmende.

For så vidt angår internationale konventioner inden for arbejdsret bør det bemærkes, at overholdelsen af disse konventioner ikke er formålet med direktivet om »offentlige kontrakter«. Hvis disse konventioner er integreret i national ret, kan overholdelsen af dem imidlertid kontrolleres ved udvælgelse af ansøgere eller tilbudsgivere.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 15 og 100 som følger:

»Artikel 54

Unormalt lave tilbud

1. Hvis tilbud vedrørende en bestemt kontrakt forekommer at være unormalt lave i forhold til ydelsen, skal den ordregivende myndighed, inden den kan afvise sådanne tilbud, anmode skriftligt om sådanne oplysninger om de pågældende tilbuds sammensætning, som den anser for relevante.

Disse oplysninger kan bl.a. vedrøre:

- a) økonomien i produkternes fremstillingsproces, i udførelsen af tjenesteydelserne og i byggeprocessen
- b) de anvendte tekniske løsninger og/eller tilbudsgiverens usædvanligt gunstige betingelser for at levere varerne eller tjenesteydelserne eller for at udføre arbejdet
- c) originaliteten af de leverancer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, som tilbudsgiveren foreslår
- c a) overholdelse af bestemmelser vedrørende beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt på det sted, hvor ydelserne udføres
- d) eventuel statsstøtte til tilbudsgiveren.

2. Den ordregivende myndighed kontrollerer, idet den konsulterer tilbudsgiveren, tilbuddets sammensætning under hensyntagen til de fremsatte begrundelser.

3. En ordregivende myndighed, der fastslår, at et tilbud er unormalt lavt, fordi tilbudsgiveren har modtaget statsstøtte, kan kun afvise det pågældende tilbud alene af denne grund, hvis den har konsulteret tilbudsgiveren, og denne inden for en rimelig frist fastsat af den ordregivende myndighed ikke har kunnet godtgøre, at den pågældende støtte er tildelt på lovlig vis. En ordregivende myndighed, der afviser et tilbud med denne begrundelse, underretter Kommissionen herom.«

Med ændringsforslag 170 indføres en ny betragtning 33 a, som omhandler de grunde, der medfører obligatorisk udelukkelse af tilbudsgivere dømt for deltagelse i organiseret kriminalitet eller for svig og korruption og udvider disse til også at omfatte domme for overtrædelse af miljølovgivningen og manglende overholdelse af social- og arbejdsmarkedsløvgivningen. Den angiver ligeledes, at en sanktion for ulovlige aftaler også skal indgå i vurderingen, og at alvorlige fejl i forbindelse med udøvelsen af et erhverv kan begrunde en udelukkelse.

Dette ændringsforslag gør det muligt i form af en betragtning at begrunde de tilfælde, der er omhandlet i artikel 46, stk. 1, (obligatorisk udelukkelse) som foreslået af Kommissionen. Det tilføjer dog andre elementer, som passer bedre ind under tilfældene i artikel 46, stk. 2 (mulighed for udelukkelse), idet de allerede implicit er omfattet af dette stykke.

Kommissionen indarbejder ændringsforslaget i følgende betragtning:

»(39) Det er nødvendigt at undgå tildeling af offentlige kontrakter til økonomiske aktører, der har taget del i en kriminel organisation eller har gjort sig skyldige i korruption eller bedrageri til skade for De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser eller i hvidvaskning af kapital. Udelukkelse af sådanne økonomiske aktører skal finde sted, hvis den ordregivende myndighed har kendskab til en endelig dom vedrørende sådanne strafbare handlinger, der er afsagt i overensstemmelse med national ret.

De ordregivende myndighed kan i denne forbindelse anmode ansøgerne/tilbudsgiverne om relevante dokumenter, og kan, hvis der er tvivl om ansøgerne/tilbudsgiverne personlige forhold, anmode de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat om assistance.

Hvis den nationale ret indeholder bestemmelser herom, kan manglende overholdelse af miljølovgivningen, der er sanktioneret med en retskraftig dom, eller en dom eller sanktion for ulovlige aftaler i forbindelse med offentlige udbud, betragtes som henholdsvis en strafbar handling, der rejser tvivl om den økonomiske aktørs faglige hæderlighed, og som en alvorlig fejl.«

Ændringsforslag 23, 54 og 65 vedrører elektroniske auktioner.

Ændringsforslag 23 giver en definition af omvendt budprocedure med henblik på indføjelser af elektroniske auktioner. Denne definition begrænser anvendelsen af sådanne auktioner til udbudsprocedurer, hvor kontrakten tildeles på grundlag af den laveste pris.

Det er hensigtsmæssigt at acceptere indføjelser af sådanne auktioner for at fremme offentlige elektroniske indkøb, og der bør derfor indarbejdes en definition, der bør omformuleres for at tilnærme den til Rådets arbejde, hvor auktioner er udvidet til at omfatte andre variabler end prisen.

I ændringsforslag 54 foreslås en mulighed for at benytte elektronisk auktion ved tildelingen. Indførelsen af elektroniske auktioner forudsætter en omformulering for at tage højde for muligheden for auktion også når kontrakten tildeles det økonomisk mest fordelagtige tilbud, og for at indføre de nødvendige proceduremæssige garantier og den nødvendige teknik.

I ændringsforslag 65 foreslås en mulighed for at benytte elektronisk auktion ved tildelingen. Denne mulighed opstilles imidlertid som en selvstændig procedure, hvilket strider imod de bestræbelser på forenkling og fleksibilitet, som er et af målene med Kommissionens forslag.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 23, 54 og 65, idet de omformuleres dem i efterfølgende tekststykker:

»Artikel 1

Definitioner

1. I dette direktiv gælder definitionerne i stk. 2-12.

...

5 b En »elektronisk auktion« er en interaktiv proces, hvor der anvendes et elektronisk middel til indgivelse af nye, lavere priser og/eller nye værdier vedrørende visse af tilbuddets elementer, og denne proces finder sted efter en første fuldstændig evaluering af tilbuddene og gør det muligt at foretage en automatisk evaluering af dem.

...«

»Artikel 53 a

Anvendelse af elektroniske auktioner

1. Medlemsstaterne kan give de ordregivende myndigheder mulighed for at anvende elektroniske auktioner.

2. I forbindelse med offentlige udbud, begrænsede udbud eller udbud med forhandling kan de ordregivende myndigheder i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1, litra a), beslutte, at tildelingen af en offentlig kontrakt finder sted efter en elektronisk auktion, når kontrakten vedrører bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, hvis specifikationer kan fastlægges tilstrækkeligt nøjagtigt. Elektroniske auktioner kan finde sted i flere på hinanden følgende faser.

På samme betingelser kan der anvendes elektronisk auktion ved iværksættelse af nyt udbud blandt parterne i en rammeaftale, som omhandlet i artikel 32, stk. 3, andet afsnit, andet led.

3. De ordregivende myndigheder, der beslutter sig til at anvende elektronisk auktion, angiver dette i udbudsbekendtgørelsen. Udbudsbetingelser skal bl.a. indeholde følgende oplysninger:

a) oplysninger om de elementer, hvis værdier vil blive gjort til genstand for elektronisk auktion, for så vidt som disse elementer kan kvantificeres, så de kan udtrykkes i tal eller procenter

b) oplysninger om grænserne for de værdier, der kan indgives, således som de fremkommer på grundlag af de samlede specifikationer for kontraktens genstand

c) oplysninger om de oplysninger, som stilles til rådighed for tilbudsgiverne under den elektroniske auktion og om, hvornår disse oplysninger er til rådighed

d) andre relevante oplysninger om afviklingen af den elektroniske auktion

e) oplysninger om de betingelser, hvorunder tilbudsgiverne kan afgive tilbud og navnlig om de krævede mindste udsving

f) relevante oplysninger om det anvendte elektroniske udstyr og om tilslutningsmåde og -specifikationer.

4. Før iværksættelsen af den elektroniske auktion vurderer de ordregivende myndigheder tilbuddene efter det eller de valgte kriterier.

Den elektroniske auktion vedrører:

a) enten udelukkende priserne, når kontrakten tildeles den laveste pris

b) eller priserne og/eller nye værdier for elementer af tilbuddene som angivet i udbudsbetingelserne, når kontrakten tildeles det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

Alle tilbudsgivere, der har indgivet antagelige tilbud, opfordres samtidigt elektronisk til at indgive nye priser og/eller værdier. Opfordringen indeholder alle de oplysninger, der er relevante for den individuelle tilslutning til det elektroniske udstyr, der anvendes, og præciserer dato og tidspunkt for, hvornår den elektroniske auktion indledes. Den elektroniske auktion kan tidligst indledes to hverdage efter afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.

5. Når tildelingen sker på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige tilbud, ledsages opfordringen til at indgive nye priser af resultatet af den fulde vurdering af modtagerens tilbud udført i overensstemmelse med den vægning, der er fastsat i artikel 53, stk. 2, første afsnit.

Opfordringen indeholder ligeledes den matematiske formel, der ved den elektroniske auktion bestemmer den automatiske klassifikation af tilbudsgiverne på grundlag af de nye priser og/eller nye værdier, som de har indgivet. Denne formel viser den relative vægning af de kriterier, der er valgt med henblik på at afgøre, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige, således som angivet i udbudsbekendtgørelsen eller i udbudsbetingelserne. Eventuelle udsving bør imidlertid begrænses til en bestemt værdi.

Såfremt alternative tilbud er tilladt, bør formlerne angives særskilt for hver variant.

6. Under hver fase af den elektroniske auktion giver de ordregivende myndigheder kontinuerligt og omgående alle tilbudsgiverne i det mindste de oplysninger, der giver dem mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt at kende deres respektive klassificering; de kan ligeledes give andre oplysninger om andre fremlagte priser, hvis dette er angivet i udbudsbetingelserne; de kan ligeledes på et hvilket som helst tidspunkt give meddelelse om antallet af deltagere i auktionen; de må imidlertid under ingen omstændigheder give oplysninger om tilbudsgivernes identitet under afviklingen af auktionens forskellige faser.

7. De ordregivende myndigheder afslutter den elektroniske auktion i overensstemmelse med en eller flere af følgende fremgangsmåder:

- a) i opfordringen til at deltage i auktionen angiver de den dato og det tidspunkt, der er fastsat på forhånd
- b) når de ikke modtager flere nye priser, der opfylder kravene om mindstestudsving eller nye værdier. I så fald præciserer de ordregivende myndigheder i opfordringen til at indgive nye priser den frist, der vil være fra modtagelsen af den sidste indgivelse af priser til afslutningen af den elektroniske auktion
- c) når antallet af auktionsfaser, der er fastsat i opfordringen til at deltage i auktionen, er gennemført.

Når de ordregivende myndigheder har besluttet, at den elektroniske auktion skal afsluttes i overensstemmelse med litra c), eventuelt kombineret med fremgangsmåden i litra b), indeholder opfordringen til at fremlægge nye priser tidsplanen for hver auktionsfase.

8. Efter afslutningen af den elektroniske auktion tildeler de ordregivende myndigheder i overensstemmelse med artikel 53 kontrakten på grundlag af resultatet af den elektroniske auktion.

9. De ordregivende myndigheder må ikke misbruge anvendelsen af elektroniske auktioner eller anvende dem på en måde, der forhindrer, begrænser eller fordrejer konkurrencen, eller således at kontaktens genstand ændres i forhold udbydelsen ved offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse og som fastlagt i udbudsbetingelserne.«

Ændringsforslag 24 har til formål at tilpasse definitionen af rammeaftale til definitionen i direktiv 93/38 »forsyningsvirksomhed«. Definitionen i ændringsforslaget kan accepteres, men med en omformulering, således at flere ordregivende myndigheder på samme tid kan indgå den samme rammeaftale.

Ændringsforslaget indarbejdes som følger:

»Artikel 1

Definitioner

1. I dette direktiv gælder definitionerne i stk. 2-12.

...

5. Ved »rammeaftale« forstås en aftale, som indgås mellem en eller flere ordregivende myndigheder og en eller flere økonomiske aktører, og som har til formål at fastlægge betingelserne for de kontrakter, der skal tildeles i løbet af et bestemt tidsrum, især hvad angår priser og i givet fald de påtænkte mængder.

...«

Ændringsforslag 30, 93 og 95 vedrører økonomisk og finansiel formåen samt teknisk og/eller faglig formåen.

Ændringsforslag 30 har til formål at give de økonomiske aktører, der deltager i en sammenslutning, mulighed for at gøre deres kumulative formåen gældende med henblik på udvælgelsen, for så vidt angår: retten til at udøve det pågældende erhverv, økonomisk og finansiel formåen samt teknisk og/eller faglig formåen. Varigheden af den erfaring, der eventuelt kræves, kan dog ikke kumuleres. Det bestemmes ligeledes i ændringsforslaget, at der kan stilles visse mindstekrav til sammenslutningens leder.

Ændringsforslaget er i overensstemmelse med gældende retspraksis. Det kan dog kræves, at hver af sammenslutningens deltagere har ret til at udøve det erhverv, som den pågældende skal udøve med henblik på kontraktens udførelse. For så vidt angår de mindstekrav, som den ordregivende myndighed kan stille til lederen af en sammenslutning, skal det sikres, at ordet »mindstekrav« fortolkes på en sådan måde, at den ordregivende myndighed sikrer sig, at mindst en deltager i sammenslutningen er i besiddelse af den knowhow, der er nødvendig for kontraktens opfyldelse.

Det er Kommissionens opfattelse, at ånden i dette ændringsforslag bør indarbejdes i artikel 48 og 49, som nærmere bestemte vedrører økonomisk og finansiell formåen samt teknisk og/eller faglig formåen.

Med ændringsforslag 93 tilføjes oplysninger om, hvilke teknikere eller organer, der er ansvarlige for miljøstyringen og arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, som et af midlerne til at godtgøre teknisk/faglig formåen i forbindelse med tjenesteydelser.

Ændringsforslag 95 indeholder samme tilføjelse for bygge- og anlægsarbejder, som ændringsforslag 93 indeholder for tjenesteydelser.

Ændringsforslag 93 og 95 har til formål at vurdere den tekniske formåen hos en økonomisk aktør med hensyn til at levere tjenesteydelser eller udføre bygge- og anlægsarbejder, som respekterer miljøet og arbejdstagernes beskyttelse. Disse elementer henhører enten under beskrivelsen af specifikationerne for tjenesteydelsen eller overholdelsen af social- og arbejdsmarkedslovgivningen eller miljølovgivningen, som indgår i andre faser af tildelingsproceduren. Foranstaltninger til »miljøstyring« kan dog i relevante tilfælde være et bevis for en teknisk formåen på »miljøområdet«.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 30, 93 og 95 i artikel 48 og 49, der ændres som følger:

»Artikel 48

Økonomisk og finansiell formåen

1. Bevis for den økonomiske aktørs finansielle og økonomiske formåen kan almindeligvis føres ved en eller flere af følgende oplysninger:

- a) relevante erklæringer fra bank eller i givet fald bevis for erhvervsansvarsforsikring
- b) fremlæggelse af virksomhedens balance eller uddrag heraf, hvis offentliggørelse af balancen er foreskrevet i lovgivningen i det land, hvor den økonomiske aktør er etableret

c) en erklæring om virksomhedens samlede omsætning og i påkommende tilfælde omsætningen inden for det aktivitetsområde, kontrakten vedrører, i højst de tre seneste disponible regnskabsår, afhængigt af hvornår den økonomiske aktør blev etableret eller startede sin virksomhed, hvis tallene for denne omsætning foreligger.

2. En økonomisk aktør kan i givet fald og for en bestemt kontrakt basere sig på andre enheders kapacitet uanset den juridiske karakter af forbindelserne mellem den selv og disse enheder. Den skal i så fald godtgøre over for den ordregivende myndighed, at den råder over de nødvendige ressourcer, f.eks. ved at fremlægge dokumentation for disse enheders forpligtelser i så henseende.

2 a Under samme betingelser kan en sammenslutning af økonomiske aktører, som omhandlet i artikel 3, basere sig på deltagernes kapacitet eller andre enheders kapacitet.

3. De ordregivende myndigheder anfører i udbudsbekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive tilbud, hvilken eller hvilke af de i stk. 1 nævnte former for dokumentation, de har valgt, samt hvilken anden dokumentation der skal fremlægges.

4. Hvis den økonomiske aktør af en gyldig grund ikke er i stand til at fremlægge den af den ordregivende myndighed krævede dokumentation, kan han godtgøre sin økonomiske og finansielle formåen ved ethvert andet dokument, som den ordregivende myndighed finder egnet.«

Betragtning: »(40) I egnede tilfælde, hvor arten af bygge- og anlægsarbejder og/eller tjenesteydelser kan begrunde anvendelsen af miljøstyringsforanstaltninger eller miljøstyrings-systemer under kontraktens udførelse, kan der stilles krav om, at sådanne foranstaltninger eller systemer anvendes. Miljøstyringssystemer kan, uafhængigt af deres registrering i henhold til fællesskabets retsakter (EMAS-forordningen), dokumenteres, at den økonomiske operatør er i besiddelse af den tekniske formåen, der kræves i forbindelse med kontraktens udførelse. Desuden accepteres en beskrivelse af de foranstaltninger, som den økonomiske operatør gennemfører for at sikre det samme niveau af miljøbeskyttelse, som alternativ dokumentation til registrerede miljøstyringssystemer.«

»Artikel 49

Teknisk og/eller faglig formåen

1. De økonomiske aktørers tekniske og/eller faglige formåen vurderes og efterprøves i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

2. De økonomiske aktørers tekniske formåen kan godtgøres på en eller flere af følgende måder, afhængigt af arten, mængden og anvendelsen af varerne, tjenesteydelserne eller bygge- og anlægsarbejderne:

- 1) a) forelæggelse af en liste over de arbejder, der er udført i løbet af de sidste fem år, ledsaget af attester for tilfredsstillende udførelse af de betydeligste arbejder. Disse attester skal angive arbejdets værdi, tidspunkt og sted for udførelsen, og om arbejdet er gennemført fagmæssigt og afsluttet korrekt. Den kompetente myndighed sender eventuelt disse attester direkte til den ordregivende myndighed
 - b) forelæggelse af en liste over de betydeligste leverancer eller tjenesteydelser, der er udført i løbet af de sidste tre år, med angivelse af beløb og tidspunkter samt den offentlige eller private modtager. Der er belæg for leverancerne og tjenesteydelserne i følgende tilfælde:
 - hvis modtageren er en ordregivende myndighed, skal de være godtgjort ved attester, der er udstedt eller påtegnet af den kompetente myndighed
 - hvis modtageren er en privat køber, skal de være attesteret af denne eller, hvis dette ikke er muligt, blot ved en erklæring fra den økonomiske aktør.
 - 2) oplysning om de involverede teknikere eller tekniske organer, og især dem, der er ansvarlige for kvalitetskontrollen, uanset om de hører til virksomheden eller ej, og, hvis det drejer sig om offentlige bygge- og anlægskontrakter, om dem, entreprenøren disponerer over til udførelsen af arbejdet.
 - 3) beskrivelse af det tekniske udstyr og de foranstaltninger, leverandøren eller tjenesteyderen har truffet til sikring af kvaliteten, samt af virksomhedens undersøgelses- og forskningsfaciliteter
 - 4) hvis de varer eller tjenesteydelser, der skal leveres, er komplekse eller undtagelsesvis skal tjene et særligt formål, en kontrol foretaget af den ordregivende myndighed eller på dennes vegne af et kompetent officielt organ i det land, hvor leverandøren eller tjenesteyderen er etableret, med forbehold af dette organs samtykke; denne kontrol vedrører leverandørens produktionskapacitet eller tjenesteyderens tekniske formåen og om nødvendigt hans undersøgelses- og forskningsfaciliteter og de foranstaltninger, der er truffet til kontrol af kvaliteten.
 - 5) oplysning om de uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer hos tjenesteyderen eller entreprenøren og/eller virksomhedens medarbejdere og især hos den eller de personer, der er ansvarlige for udførelsen af tjenesteydelserne eller arbejdet
- 5 a) for så vidt angår offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige tjenesteydelseskontrakter, og udelukkende i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt, angivelse af, hvilke foranstaltninger til miljøstyring, den økonomiske aktør vil kunne anvende under kontraktens udførelse
 - 6) en erklæring om tjenesteyderens eller entreprenørens årlige gennemsnitlige antal beskæftigede og antallet af ledere gennem de seneste tre år
 - 7) en erklæring om, hvilket værktøj, materiel og teknisk udstyr tjenesteyderen eller entreprenøren disponerer over til udførelse af kontrakten
 - 8) oplysning om, hvor stor en del af kontrakten tjenesteyderen eventuelt agter at give i underentreprise.
 - 9) for så vidt angår varer, der skal leveres:
 - a) prøver, beskrivelser og/eller fotografier, hvis autenticitet skal kunne attesteres på den ordregivende myndigheds anmodning
 - b) attester udstedt af officielle kvalitetskontrolinstitutter eller -anstalter, hvis kompetence er anerkendt, og som attesterer, at varer, som er klart identificeret ved henvisning til visse specifikationer eller standarder, er i overensstemmelse med disse.
3. En økonomisk aktør kan i givet fald og for en bestemt kontrakt basere sig på andre enheders kapacitet uanset den juridiske karakter af forbindelserne mellem den selv og disse enheder. Den skal i så fald godtgøre over for den ordregivende myndighed, at den råder over de nødvendige ressourcer, f.eks. ved at fremlægge dokumentation for disse enheders tilsagn om at stille de nødvendige ressourcer til rådighed for den økonomiske aktør.
- 3 a) Under samme betingelser kan en sammenslutning af økonomiske aktører, som omhandlet i artikel 3, basere sig på deltagernes kapacitet eller andre enheders kapacitet.
4. I forbindelse med offentlige kontrakter vedrørende tjenesteydelser og/eller bygge- og anlægsarbejder kan de økonomiske aktørers evne til at udføre disse tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder især vurderes på grundlag af deres faglige dygtighed, deres effektivitet, deres erfaring og deres pålidelighed.

5. Den ordregivende myndighed anfører i bekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive tilbud, hvilke af de i stk. 2 omhandlede former for dokumentation der skal fremlægges.»

Formålet med ændringsforslag 31 er at øge den ordregivende myndigheds forpligtelser med hensyn til at respektere den fortrolige karakter af de oplysninger, som den modtager fra de økonomiske aktører, og ændringsforslaget opremser de pågældende oplysninger eller dokumenter, og det præciseres, at overholdelsen af disse forpligtelser gælder både under og efter udbudsproceduren.

Opremsningen af oplysninger og dokumenter i ændringsforslaget forekommer overdrevet, men kan accepteres i form af eksempler. For så vidt angår de tekniske løsninger, der foreslås under den konkurrenceprægede dialog, indeholder artikel 30 allerede bestemmelser herom (stk. 3, 3. afsnit). Derimod kan den absolutte karakter af bestemmelsen »under og efter udbudsproceduren« bevirke, at konkurrencen hindres: den virksomhed, der har udarbejdet et projekt i forbindelse med en tjenesteydelseskontrakt, vil derefter være den eneste, der kan udføre kontrakten, idet tegningerne ikke ville kunne videregives til nogen anden ansøger eller tilbudsgiver. Desuden kunne der opstå en modsigelse mellem forpligtelserne med hensyn til gennemsigtighed, f.eks. over for kontrolorganerne, og forpligtelserne med hensyn til fortrolig behandling.

Under hensyntagen til ændringsforslag 31, som har anerkendt de økonomiske aktørers ret til at kræve, at de oplysninger, som de indsender til Kommissionen, behandles fortroligt, ændrer Kommissionen artikel 5 som følger:

»Artikel 5

Fortrolighed

Dette direktiv indskrænker ikke økonomiske aktørers ret til at forlange, at en ordregivende myndighed i overensstemmelse med national ret respekterer den fortrolige karakter af oplysninger, som de stiller til rådighed; disse oplysninger omfatter bl.a. tekniske hemmeligheder eller forretningshemmeligheder samt tilbuddene.»

Med ændringsforslag 147 indføres en ny bestemmelse, der fremhæver, at traktatens principper gælder for alle offentlige kontrakter, herunder også kontrakter, der ligger under de i direktivet fastsatte tærskelværdier. For så vidt angår princippet om ikke-forskelsbehandling, præciseres det i denne bestemmelse, at det indebærer en forpligtelse med hensyn til gennemsigtighed, og at denne gennemsigtighed består i at sikre et offentlighedsniveau, der gør det muligt at åbne tjenesteydelseskontrakter for konkurrence og føre kontrol med upartiskhed i tildelingsprocedurerne. For at sikre overholdelsen af denne forpligtelse, henviser medlemsstaterne til de relevante bestemmelser i direktivet.

En påmindelse om, at traktatens bestemmelser skal overholdes ved indgåelse af offentlige kontrakter, der ligger under de i direktivet fastsatte tærskelværdier, er i overensstemmelse med fællesskabsretten og Domstolens retspraksis. Der er dog ingen begrundelse for at begrænse implikationerne af princippet om gennemsigtighed til offentlige tjenesteydelseskontrakter, sådan som det er foreslået i ændringsforslaget.

Det er heller ikke hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne for at gennemføre kravet om gennemsigtighed henviser til »de relevante bestemmelser i direktivet«, hvilket dels ville skabe en juridisk usikkerhed, og dels ville gå videre end en overholdelse af traktatens principper. Disse principper indebærer faktisk ingen krav om offentlighed og procedurer, der er så præcise som dem, der indgår i direktivet, og det forekommer hverken begrundet eller hensigtsmæssigt at underlægge kontrakter disse regler, uanset deres værdi.

Kommissionen indarbejder ændringsforslaget ved en omformulering af betragtning (2) som følger:

»(2) Principperne om frie varebevægelser, etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser og de principper, der følger heraf, som f.eks. princippet om ligebehandling, som princippet om ikke-forskelsbehandling blot er en speciel udformning af, princippet om gensidig anerkendelse, om proportionalitet og om gennemsigtighed gælder for kontrakter, der indgås af ordregivere, der er underlagt traktaten, eller i deres navn eller for deres regning. Disse principper finder anvendelse uanset kontraktens værdi. For at fremme deres anvendelse i store kontrakter, er det hensigtsmæssigt i dette direktiv at samordne de nationale kontrakttildelingsprocedurer. Disse bestemmelser vedrørende samordning skal fortolkes i overensstemmelse med de ovennævnte principper og i overensstemmelse med traktatens øvrige bestemmelser.«

Ændringsforslag 34 og 35 vedrører metoderne til beregning af værdien af offentlige tjenesteydelseskontrakter.

Ændringsforslag 34 går ud på ved beregning af kontraktbeløbet for forsikringstjenesteydelser at tage hensyn til andre former for vederlag, der svarer til forsikringspræmier.

Dette ændringsforslag er begrundet ud fra typen af tjenesteydelser og den måde, som disse betales på.

Ændringsforslag 35 fastsætter særlige regler for beregning af værdien af tidsubegrænsede kontrakter med stiltiende forlængelse.

Formålet med ændringsforslaget er at undgå urimelige opdelinger, der har til formål at friholde kontrakterne fra de krav, som direktivet pålægger: hensigten er således god nok. Forlængelser, der reducerer konkurrencen, bør imidlertid undgås.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 34 og 35 i form af en omformulering, som også har til formål at forenkle teksten ved at samle de fire artikler, der vedrører beregningsmetoder — artikel 10 for rammeaftaler, artikel 11 for indkøbskontrakter, artikel 12 for tjenesteydelseskontrakter og artikel 13 for bygge- og anlægskontrakter — i én artikel som følger:

»Artikel 10

Metoder til beregning af offentlige kontrakters og rammeaftalers anslåede værdi

1. Den anslåede værdi af en offentlig kontrakt beregnes på grundlag af det samlede beløb eksklusive moms, som anslået af den ordregivende myndighed. I denne beregning tages der hensyn til det anslåede samlede beløb, herunder enhver form for eventuelle optioner og stiltiende forlængelser.

Hvis den ordregivende myndighed forudser præmier eller betalinger til ansøgere eller tilbudsgivere, tager den hensyn hertil ved beregning af kontraktens anslåede værdi.

2. Den anslåede værdi skal være gældende på tidspunktet for afsendelsen af den i artikel 34, stk. 2, omhandlede udbudsbekendtgørelse eller, såfremt der ikke kræves en sådan bekendtgørelse, på det tidspunkt, hvor den ordregivende myndighed indleder kontrakttildelingsproceduren.

3. Et bygge- og anlægsprojekt eller et projekt til indkøb af en vis mængde varer og/eller tjenesteydelser må ikke opdeles med henblik på at udelukke det fra dette direktivs anvendelsesområde.

4. Ved offentlige indkøbskontrakter om leasing eller leje med eller uden forkøbsret af varer er beregningsgrundlaget for kontraktens anslåede værdi:

a) den offentlige kontraktens anslåede samlede værdi for så vidt angår tidsbegrænsede kontrakter, hvis løbetid er tolv måneder eller derunder, eller kontraktens samlede værdi inklusive den anslåede overskydende værdi, for så vidt angår tidsbegrænsede kontrakter, hvis løbetid er over tolv måneder

b) den månedlige værdi, multipliceret med 48, for så vidt angår tidsubegrænsede offentlige kontrakter eller kontrakter, hvis løbetid ikke kan fastsættes nærmere.

5. Ved beregningen af den anslåede værdi af offentlige tjenesteydelseskontrakter skal der tages hensyn til følgende:

a) når det drejer sig om følgende typer tjenesteydelser:

i) forsikringsydelser: den præmie, der skal betales, og andre former for vederlag

ii) banktjenesteydelser og andre finansielle tjenesteydelser: honorarer, provisioner og renter samt andre former for vederlag

iii) kontrakter vedrørende projektering: honorarer, provision samt andre former for vederlag.

b) når det drejer sig om tjenesteydelseskontrakter, hvori der ikke er fastsat en samlet pris:

i) for tidsbegrænsede kontrakter, hvis de løber i 48 måneder eller derunder: den anslåede samlede værdi for hele løbetiden

ii) for tidsubegrænsede kontrakter eller kontrakter, hvis løbetid er over otteogfyre måneder: den månedlige værdi multipliceret med 48.

6. Ved offentlige bygge- og anlægskontrakter skal der ved beregning af den anslåede værdi tages hensyn til bygge- og anlægskontraktens værdi samt den anslåede værdi af de til arbejdets udførelse nødvendige materialer og materiel, som stilles til entreprenørens rådighed af de ordregivende myndigheder.

7. a) Når et påtænkt bygge- og anlægsarbejde eller et påtænkt indkøb af tjenesteydelser kan opdeles på en række delkontrakter, der indgås samtidig, skal den anslåede værdi af alle disse delkontrakter tilsammen lægges til grund.

Er delkontrakternes samlede værdi lig med eller større end tærskelværdien i artikel 8, finder direktivet anvendelse på hver enkelt delkontrakt.

De ordregivende myndigheder kan dog undlade at anvende direktivet på delkontrakter, hvis anslåede værdi eksklusive moms er under 80 000 EUR for tjenesteydelser og 1 mio. EUR for bygge- og anlægsarbejder, forudsat at den samlede værdi af disse delkontrakter ikke overstiger 20 % af alle delkontrakternes samlede værdi.

b) Når et projekt, der tager sigte på indkøb af ensartede varer, kan give anledning til opdeling på en række delkontrakter, der indgås samtidig, skal den anslåede værdi af alle disse delkontrakter tilsammen lægges til grund ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra a) og b).

Er delkontrakternes samlede værdi lig med eller større end tærskelværdien i artikel 8, finder direktivet anvendelse på hver enkelt delkontrakt.

8. For offentlige indkøbs- eller tjenesteydelseskontrakter, der indgås med regelmæssige mellemrum, eller som skal fornyes inden for et bestemt tidsrum, beregnes kontraktens anslåede værdi på grundlag af:

a) enten den samlede faktiske værdi af lignende successive kontrakter, der er indgået i løbet af de foregående tolv måneder eller det foregående regnskabsår, så vidt muligt korrigeret for at tage hensyn til forventede ændringer i mængde eller værdi i løbet af de tolv måneder, der følger efter indgåelsen af den oprindelige kontrakt

b) eller den samlede anslåede værdi af de successive kontrakter, der indgås i løbet af de tolv måneder, der følger efter den første levering, eller i løbet af kontraktperioden, hvis denne er over tolv måneder.

Metoden til beregning af den anslåede værdi af offentlige tjenesteydelseskontrakter må ikke vælges med det formål at udelukke kontrakten fra dette direktivs anvendelsesområde.

9. Værdien af en rammeaftale beregnes på grundlag af den anslåede maksimumsværdi eksklusiv moms af alle de kontrakter, der forventes tildelt inden for den periode, som rammeaftalen omfatter.«

Ændringsforslag 36 giver medlemsstaterne mulighed for at forbeholde kontrakter for beskæftigelsesprogrammer og beskyttede værksteder.

Dette ændringsforslag kan accepteres, hvis det modificeres således, at det gøres tydeligere, at forbeholdelsen ikke indebærer en fritagelse for anvendelse af alle de andre bestemmelser i direktivet om offentlige kontrakter.

Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag som følger:

»Artikel 19 b

Forbeholdte kontrakter

Medlemsstaterne kan forbeholde deltagelsen i udbudsprocedurer for offentlige kontrakter for beskyttede værksteder eller beslutte, at de udføres i forbindelse med programmer for beskyttet beskæftigelse, når flertallet af de berørte arbejdstagere er handicappede, som på grund af arten eller omfanget af deres handicap ikke kan udøve erhvervsmæssig beskæftigelse på normale vilkår.

Udbudsbekendtgørelsen skal indeholde en oplysning herom.«

Ændringsforslag 121 ændrer artikel 18, litra b). Det er forårsaget af de forskellige sprogversioner af direktiv 92/50/EØF (tjenesteydelser), og det understreger nødvendigheden af en bedre sproglig harmonisering. Dette er hensigtsmæssigt, men kræver en omformulering af ændringsforslagets tekst, således at det kan fortolkes i overensstemmelse med princippet om frie varebevægelser.

Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag, ændret som følger:

»Artikel 18

Udtrykkeligt undtagne områder

Dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige tjenesteydelseskontrakter:

...

b) om radio- og tv-selskabers indkøb, udvikling, produktion eller koproduktion af programmateriale og aftaler om sendetid. Denne undtagelse gælder ikke levering af det tekniske udstyr, der er nødvendigt til produktion, koproduktion og udsendelse af disse programmer.

...«

Med ændringsforslag 38 udvides en undtagelse, der kun vedrører tjenesteydelseskontrakter, til også at omfatte bygge- og anlægskontrakter. Denne udvidelse kan ikke accepteres, da den uden gyldig begrundelse sætter spørgsmålstegn ved gældende fællesskabsret ved at udelukke kontrakter, der i øjeblikket er underlagt direktivet, fra dets anvendelsesområde.

På den anden side set præciserer ændringsforslaget begrebet »en anden ordregivende myndighed«: denne del kan accepteres, fordi den ikke sætter spørgsmålstegn ved fællesskabsretten, men tværtimod gør bestemmelsen klarere.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 38 som følger:

»Artikel 19

Tjenesteydelseskontrakter, der tildes på grundlag af en eksklusiv rettighed

Dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige tjenesteydelseskontrakter, som en ordregivende myndighed tildeler en anden ordregivende myndighed eller en sammenslutning af ordregivende myndigheder, på grundlag af en eksklusiv rettighed, der er tildelt dem i henhold til bekendtgjorte love eller administrative bestemmelser, der er forenelige med traktaten.«

Med ændringsforslag 40 indføjes en ny artikel, som har til formål at udelukke kontrakter, der indgås af en ordregivende myndighed med en enhed, som det kontrollerer fuldt ud, eller med et joint-venture dannet af den ordregivende myndighed sammen med andre ordregivende myndigheder.

Dette ændringsforslag udtrykker ånden i den nuværende retspraksis (dom i sagen »Teckal«). Det nødvendiggør en omformulering for nøjagtigt at udtrykke de elementer, der indgår i dommen, tilpasse dem til situationen med en sammenslutning af ordregivende myndigheder og placere dem på et passende sted i direktivet.

»Artikel 19 a

Kontrakter, der indgås med enheder, der besiddes af en ordregivende myndighed

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige kontrakter, som en ordregivende myndighed indgår med en juridisk selvstændig enhed, der besiddes udelukkende af den pågældende ordregivende myndighed, for så vidt som:

- den pågældende enhed ikke har selvstændige beslutningsbeføjelser i forhold til den ordregivende myndighed, fordi denne myndighed underkaster enheden en kontrol, der svarer til den kontrol, den har over sine egne tjenestegrene
- alle denne enheds aktiviteter finder sted i forbindelse med den ordregivende myndighed, som besidder den.

2. Hvis en sådan enhed selv er en ordregivende myndighed, skal den i forbindelse med opfyldelsen af sine egne behov overholde udbudsreglerne i dette direktiv.

3. Hvis en sådan enhed ikke selv er en ordregivende myndighed, træffer medlemsstaterne de nødvendige bestemmelser for at sikre, at den i forbindelse med opfyldelsen af sine egne behov anvender udbudsreglerne i dette direktiv.«

Hensigten med ændringsforslag 57 er:

- 1) at indføre en ny mulighed for at anvende en udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse
- 2) og at præcisere, at den nuværende bestemmelse finder anvendelse, når der er tale om »intellektuelle« tjenesteydelser.

Ændringsforslagets del 1 kan ikke accepteres, idet det sætter spørgsmålstegn ved den gældende fællesskabsret ved at uden berettiget begrundelse at udvide muligheden for at forhandle tilbuddene til også at omfatte indkøbskontrakter. Det skal understreges, at de ordregivende myndigheder som følge af de muligheder, der gives ved fastlæggelsen af de tekniske specifikationer i form af funktionsdygtighed og ved anvendelsen af alternative tilbud, kun kan komme i en situation, hvor de ikke kan specificere de varer, som de ønsker, i de tilfælde, der er omfattet af proceduren med konkurrencepræget dialog.

Del 2 af ændringsforslaget kan derimod accepteres, omformuleret som følger:

»Artikel 29

Tilfælde, der kan begrunde anvendelsen af udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse

De ordregivende myndigheder kan indgå offentlige kontrakter ved udbud med forhandling efter forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i følgende tilfælde:

...

- c) For så vidt angår tjenesteydelser, navnlig i betydningen i kategori 6 i bilag II A, og for intellektuelle ydelser, som f.eks. projektering af bygge- og anlægsarbejder, når den tjenesteydelse, der skal præsteres, er af en sådan art, at aftalen ikke kan specificeres tilstrækkelig nøjagtigt til, at den kan tildeles ved at vælge det bedste tilbud i henhold til reglerne for offentligt eller begrænset udbud.

...«

Det bør bemærkes, at Kommissionen anser det for hensigtsmæssigt for at respektere udviklingsforløbet i henhold til vedtagelsestidspunktet for de første direktiver at ændre rækkefølgen »indkøb, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder« til »bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser«. Bilag I A er derfor blevet til bilag II A.

Formålet med ændringsforslag 150 er at sikre, at koncessionsgivere kan anvende proceduren med udbud med forhandling uden forudgående udbudsbekendtgørelse og direkte tildele koncessionshaveren supplerende bygge- og anlægsarbejder, som ikke indgår i det oprindelige projekt, men er blevet nødvendige for udførelsen af arbejdet på grund af uforudsete forhold, og som ikke teknisk eller økonomisk kan adskilles fra det oprindelige arbejde uden væsentlige ulemper, og tildele bygge- og anlægsarbejder, som til trods for, at de kan adskilles fra udførelsen af det oprindelige arbejde, er absolut nødvendige af hensyn til den fuldstændige gennemførelse.

Dette ændringsforslag kan accepteres i nedenstående form:

»Artikel 73 a

Tilfælde, hvor supplerende kontrakter kan tildeles koncessionshaveren direkte

De ordregivende myndigheder kan direkte tildele koncessionshaveren offentlige kontrakter for supplerende arbejder, som ikke er omfattet af de oprindelige udbud eller den først indgåede kontrakt, og som på grund af uforudsete forhold er blevet nødvendige for udførelsen af bygge- og anlægsarbejderne som deri beskrevet, forudsat at kontrakten tildeles den økonomiske aktør, som udfører disse tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder:

- når disse supplerende tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder ikke teknisk eller økonomisk kan adskilles fra den oprindelige kontrakt uden væsentlige ulemper for de ordregivende myndigheder

eller

- når disse tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, til trods for at de kan adskilles fra den oprindelige kontrakt, er absolut nødvendige af hensyn til dennes fuldstændige gennemførelse.

Det kumulerede beløb for kontrakter indgået for supplerende arbejder må ikke overstige 50 % af beløbet for det oprindelige arbejde, som koncessionen er givet for.»

Hensigten med ændringsforslag 70 er:

- 1) at forenkle bestemmelserne vedrørende de frister, der er gældende på de forskellige trin i udbudsprocedurerne
- 2) at fjerne forkortelserne af fristerne i tilfælde af offentliggørelse af en vejledende periodisk bekendtgørelse
- 3) at fjerne enhver mulighed for at reducere disse frister ved anvendelse af elektroniske midler.

Vedrørende punkt 1: for at undgå et juridisk tomrum med hensyn til fristerne for modtagelse af tilbud i forbindelse med begrænsede udbud er det nødvendigt at omformulere ændringsforslaget, og en accept af forslaget vil medføre, at nogle frister forlænges med 3 dage.

Vedrørende punkt 2: ændringsforslaget er ikke begrundet, idet det giver anledning til et dobbelt problem: dels udgør det en omvendt forskelsbehandling til ugunst for de ordregivende myndigheder i Europa i forhold til ordregivende myndigheder i tredjelande, der har tiltrådt aftalen om offentlige indkøb i WTO's regi, dels risikerer den at forhindre virksomhederne i at få oplysninger om de ordregivende myndigheders hensigter.

Vedrørende punkt 3: en fjernelse af mulighederne for reduktion af fristerne, hvilket til ingen nytte straffer virksomhederne, ville være i modstrid med den målsætning, der går ud på at få indkøberne til at anvende elektroniske midler, således som rådsrådet i Lissabon ønskede det.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 70 som følger:

»Artikel 37

Frister for ansøgninger om deltagelse og modtagelse af tilbud

1. Ved fastsættelsen af fristerne for modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse tager de ordregivende myndigheder især hensyn til kontraktens kompleksitet og til den tid, der er nødvendig til udarbejdelsen af tilbud, jf. dog de minimumsfrister, der er fastsat i denne artikel.

2. Ved offentlige udbud er fristen for modtagelse af tilbud mindst 52 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen.

3. Ved de i artikel 29 omhandlede begrænsede udbud og udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse og ved konkurrencepræget dialog:

a) er fristen for modtagelse af ansøgninger om deltagelse mindst 40 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen

b) ved begrænsede udbud er fristen for modtagelse af tilbud mindst 40 dage regnet fra datoen for afsendelsen af opfordringen.

4. Hvis de ordregivende myndigheder har offentliggjort en forhåndsmeddelelse, kan fristen for modtagelse af tilbud i henhold til stk. 2 og stk. 3, litra b), som hovedregel afkortes til 36 dage, men under ingen omstændigheder til under 22 dage.

Denne frist løber fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen ved offentlige udbud og fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud ved begrænsede udbud.

Den i første afsnit omhandlede kortere frist er tilladt, forudsat at forhåndsmeddelelsen har indeholdt alle de oplysninger, der kræves i modellen for udbudsbekendtgørelse i bilag VII A, i det omfang disse oplysninger foreligger ved bekendtgørelsens offentliggørelse, og er blevet sendt til offentliggørelse mindst 52 dage og højst 12 måneder inden afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen.

5. Hvis bekendtgørelserne udarbejdes og fremsendes elektronisk i det format og efter de fremsendelsesregler, der er anført i bilag VIII, nr. 3, kan de i stk. 2 og 4 omhandlede frister for modtagelse af tilbud ved offentlige udbud og den i stk. 3, litra a), omhandlede frist for modtagelse af ansøgninger om deltagelse ved begrænsede udbud og udbud med forhandling og ved konkurrencepræget dialog afkortes med 7 dage.

6. Fristerne for modtagelse af tilbud i stk. 2 og stk. 3, litra b), ovenfor kan afkortes med 5 dage, hvis den ordregivende myndighed fra datoen for bekendtgørelsens offentliggørelse giver fri, direkte og fuld elektronisk adgang til udbudsbetingelserne og ethvert supplerende dokument i overensstemmelse med bilag VII, idet det angives i teksten til bekendtgørelsen, på hvilken internet-adresse denne dokumentation kan findes.

Denne afkortning kan kumuleres med den i stk. 5 omhandlede afkortning.

7. Hvis udbudsbetingelserne og de supplerende dokumenter eller oplysninger uanset af hvilken grund ikke er fremsendt inden for de i artikel 38 fastsatte frister, selv om der er anmodet om dem i tide, eller hvis der kun kan afgives tilbud efter besigtigelse på stedet eller efter gennemsyn på stedet af bilagsmateriale til udbudsbetingelserne, skal fristerne for modtagelse af tilbud forlænges, således at alle de berørte økonomiske aktører kan få kendskab til samtlige de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde tilbud.

8. Når det ved begrænsede udbud eller udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse som omhandlet i artikel 29 i hastende tilfælde ikke er muligt at overholde de i denne artikel omhandlede minimumsfrister, kan de ordregivende myndigheder fastsætte:

- a) en frist for modtagelse af ansøgninger om deltagelse på mindst 15 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen og mindst 10 dage, hvis bekendtgørelsen sendes elektronisk i det format og efter de fremsendelsesregler, der er anført i bilag VIII, nr. 3
- b) og ved begrænset udbud en frist for modtagelse af tilbud på mindst 10 dage regnet fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.«

I ændringsforslag 74 præciseres det, at kravet om at indkøberen respekterer fortroligheden og dataintegriteten af de oplysninger, som han modtager, gælder i hele den operationelle del af proceduren: lagring, opbevaring og behandling.

De foreslåede præciseringer indarbejdes i de relevante bestemmelser i teksten og omformuleres for at tage hensyn til kravene i forbindelse med forskellige typer af elektronisk indgivelse.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 74 ved at ændre artikel 42 i det oprindelige forslag som følger:

»Artikel 42

Kommunikation

1. Al i dette afsnit nævnte kommunikation og informationsudveksling kan efter den ordregivende myndigheds valg ske pr. brev, pr. telefax eller elektronisk i overensstemmelse med stk. 4 og 5, telefonisk i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i stk. 6, eller ved en kombination af disse midler.

2. Det valgte kommunikationsmiddel skal være alment tilgængeligt og må således ikke begrænse de økonomiske aktørers adgang til tildelingsproceduren.

3. Den pågældende kommunikation, informationsudveksling og informationslagring sker på en måde, der sikrer, at dataintegriteten og fortroligheden af tilbuddene og ansøgningerne om deltagelse beskyttes, samt at de ordregivende myndigheder ikke får kendskab til indholdet af tilbuddene og ansøgningerne om deltagelse inden udløbet af den frist, der er fastsat for afgivelse af tilbud.

4. De redskaber, der bruges til elektronisk kommunikation og deres tekniske karakteristika må ikke medføre forskelsbehandling, skal være almindeligt tilgængelige i rimeligt omfang og funktionelt kompatible med almindeligt anvendte produkter inden for informations- og kommunikationsteknologi.

5. Følgende regler gælder for udstyr til elektronisk modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse:

- a) Oplysninger vedrørende de specifikationer, der er nødvendige for elektronisk afgivelse af tilbud og elektronisk indgivelse af ansøgninger om deltagelse, herunder kryptering, skal være tilgængelige for de berørte parter. Endvidere skal anordninger til elektronisk modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse være i overensstemmelse med kravene i bilag X.
- b) Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at øge niveauet for certificeringstjenesteydelser for disse anordninger.
- c) tilbudsgiverne eller ansøgerne forpligter sig til at forelægge de i artikel 46-50 og artikel 52 omhandlede dokumenter, attester og erklæringer inden udløbet af den frist, der er fastsat for afgivelse af tilbud eller indgivelse af ansøgning om deltagelse, hvis de ikke findes i elektronisk form.

6. Regler for fremsendelse af ansøgninger om deltagelse:

- a) ansøgninger om deltagelse i udbudsproceduren for offentlige kontrakter kan indgives skriftligt eller telefonisk
- b) hvis ansøgninger om deltagelse indgives telefonisk, skal der sendes en skriftlig bekræftelse inden udløbet af den frist, der er fastsat for modtagelse
- c) de ordregivende myndigheder kan kræve, at ansøgninger om deltagelse, der indgives pr. telefax, bekræftes pr. post eller elektronisk, hvis det er nødvendigt af hensyn til det juridiske bevismiddel. De angiver et sådant krav samt fristen for dets opfyldelse i udbudsbekendtgørelsen.«

Formålet med ændringsforslag 77-132 er:

- 1) at tydeliggøre, at kravene vedrørende udvælgelsen af deltagere skal stå i et rimeligt forhold til kontraktens genstand
- 2) at understrege de ordregivende myndigheders forpligtelser med hensyn til fortrolig behandling af oplysninger fremsendt af de økonomiske aktører.

For så vidt angår det første aspekt, går ændringerne i sammen retning som det oprindelige forslag, og ånden i dem kan accepteres. Det andet aspekt er derimod overflødig, fordi det allerede er omfattet af ændringsforslag 31, vedrører artikel 5.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 77-132, idet de omformuleres, og idet artikel 44 og 45 slås sammen for at forenkle teksten og gøre det lettere for medlovgiverne at nå til enighed.

»Artikel 43 a

Egnethedsundersøgelse og udvælgelse af deltagere, tildeling af kontrakter

1. Kontrakter tildeles på grundlag af kriterierne i artikel 53 og 54 under hensyntagen til artikel 25, efter at de ordregivende myndigheder har undersøgt, om de økonomiske aktører, der ikke er udelukket i henhold til artikel 46 og 47, er egnede. En sådan egnethedsundersøgelse udføres i overensstemmelse med kriterierne om økonomisk og finansiel formåen, faglig og teknisk viden eller formåen, som omhandlet i artikel 48-52 og, i påkommende tilfælde, i overensstemmelse med de ikke-forskelsbehandlende regler og kriterier, der er nævnt i stk. 3.

2. De ordregivende myndigheder angiver i deres udbudsbekendtgørelse de minimumskriterier for egnethed, som ansøgere og tilbudsgivere i overensstemmelse med artikel 48, 49 og 50 skal opfylde.

De oplysninger, der kræves i artikel 48 og 49, og minimumskravene om formåen i forbindelse med en bestemt kontrakt skal vedrøre og stå i et rimeligt forhold til kontraktens genstand.

3. Ved begrænset udbud, udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse og ved konkurrencepræget dialog kan de ordregivende myndigheder begrænse antallet af de ansøgere, som vil blive opfordret til at afgive tilbud, til at forhandle eller til at deltage, forudsat at der er et tilstrækkeligt antal egnede ansøgere. De ordregivende myndigheder angiver i udbudsbekendtgørelsen de objektive og ikke-forskelsbehandlende kriterier eller regler, de agter at anvende, det mindste antal ansøgere, der vil blive opfordret til at afgive tilbud, og eventuelt et største antal ansøgere, de agter at fastsætte.

4. Ved begrænsede udbud er dette mindstetal på fem. I udbud med forhandling med forudgående udbudsbekendtgørelse og ved konkurrencepræget dialog er mindsteantallet på tre. Under alle omstændigheder skal antallet af ansøgere, der opfordres til at afgive tilbud, være tilstrækkelig stort til at sikre reel konkurrence.

De ordregivende myndigheder opfordrer et antal ansøgere, der mindst svarer til det forudfastsatte mindsteantal ansøgere, til at afgive tilbud. Hvis antallet af ansøgere, der opfylder udvælgelseskriterierne eller minimumskravene, er lavere end minimumsantallet, kan den ordregivende myndighed gå videre med proceduren ved at opfordre den eller de ansøgere, der er i besiddelse af den krævede formåen, til at afgive tilbud. Den ordregivende myndighed må ikke lade proceduren omfatte andre økonomiske aktører, som ikke har ansøgt om deltagelse, eller ansøgere, som ikke er i besiddelse af den krævede formåen.

5. Når de ordregivende myndigheder anvender muligheden for at begrænse antallet af løsninger, der skal diskuteres, eller

tilbud, der skal forhandles, jf. artikel 30, stk. 4, og artikel 29, stk. 4, gennemfører de denne begrænsning på grundlag af de tildelingskriterier, der er indeholdt i udbudsbekendtgørelsen, udbudsbetingelserne eller en særskilte beskrivelse. I den afsluttende fase må der være et antal, som kan sikre en reel konkurrence, forudsat at der er et tilstrækkeligt antal passende løsninger eller ansøgere.»

Med ændringsforslag 80 suppleres de i artikel 46, stk. 1, omhandlede tilfælde, hvor udelukkelse er obligatorisk, med den strafbare handling at hvidvaske økonomisk udbytte af kriminelle handlinger som defineret i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991.

For at gøre det lettere for medlovgiverne at nå til enighed, indarbejder Kommissionen forslaget som følger:

»Artikel 46

Ansøgerens eller tilbudsgiverens personlige forhold

1. Enhver ansøger eller tilbudsgiver, der ved en endelig dom, som den ordregivende myndighed har kendskab til, er dømt for et eller flere af nedenstående forhold, udelukkes fra deltagelse i en offentlig kontrakt:

- a) deltagelse i en kriminel organisation som defineret i artikel 2, stk. 1, i fælles aktion af 21. december 1998
- b) bestikkelse som defineret i henholdsvis artikel 3 i Rådets retsakt af 26. maj 1997 og artikel 3 stk. 1, i fælles aktion af 22. december 1998
- c) svig som omhandlet i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, indgået ved Rådets retsakt af 26. juli 1995.
- d) hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge ⁽¹⁾, ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 ⁽²⁾.

...«

Med ændringsforslag 86, 87 og 89 ændres artikel 46, stk. 2.

Ændringsforslag 86 ændrer artikel 46, stk. 2, litra d), ved at give mulighed for at udelukke en økonomisk aktør for at have begået en alvorlig fejl, hvis han har krænket internationale arbejdskonventioner eller overtrådt »grundlæggende« EU-lovgivning vedrørende beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt.

⁽¹⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76.

En manglende overholdelse af arbejdsretlige bestemmelser kan give anledning til domme, der muliggør udelukkelse i henhold til de bestemmelser, som Kommissionen har foreslået, uden at det er nødvendigt i selve retsakten at henvise til dette tilfælde. Manglende overholdelse kan også give anledning til udelukkelse for i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv at have begået en »alvorlig fejl« i betydningen i artikel 46, stk. 2, som oprindeligt foreslået. Kommissionen har i sin meddelelse af 15. oktober 2001 vedrørende offentlige kontrakter og mulighederne for at tage hensyn til sociale aspekter i disse kontrakter redegjort for, i hvilket omfang disse tilfælde er omfattet af eksisterende ret. Dette gælder også for dette forslag; Kommissionen har derfor gjort det eksplicit i betragtning (30), som er citeret i ændringsforslag 51 ovenfor.

Med ændringsforslag 87 indføres en mulighed for at udelukke en aktør, som ikke har opfyldt forpligtelser vedrørende beskyttelse af arbejdstagerne på arbejdspladsen og de arbejdsretlige forpligtelser over for arbejdstagernes repræsentanter i henhold til lovgivningen eller gældende kollektive aftaler: forseelsen skal være fastslået ved en domstol.

Dette ændringsforslag udtrykker den mulighed, der allerede findes i medfør af forslaget artikel 46, stk. 2, litra c), for at udelukke en tilbudsgiver, der er dømt for en strafbar handling, der rejser tvivl om hans faglige hæderlighed. Dette er udtrykt eksplicit i betragtning (30) ovenfor.

Ændringsforslag 89 indfører en mulighed for udelukkelse for ikke have overholdt social- og arbejdsmarkedslovgivningen, fastslået ved en dom eller på anden måde.

Ligesom for ændringsforslag 86 og 87 har Kommissionen taget hensyn til dette ændringsforslag i ovennævnte betragtning (30).

Formålet med ændringsforslag 153 er at give medlemsstaterne mulighed for at overdrage kontrollen med de krav, der er fastlagt i artikel 46, 47, 48, 49, 50 og 50 a, til privatretlige certificeringsorganer.

Det er tilladt for medlemsstaterne at overdrage kontrollen med udelukkelses- og udvælgelseskriterierne til certificeringsorganer, privatretlige såvel som offentligretlige, for at gøre denne kontrol lettere. Dette må dog ikke bevirke, at det pålægges, at certificering kun kan udføres af de nationale organer i forbindelse med deltagelse i et udbud i en medlemsstat.

Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag, omformuleret som følger:

»Artikel 52

Officielle lister over godkendte økonomiske aktører og certificering ved offentligretlige eller privatretlige organer

1. Medlemsstaterne kan enten indføre officielle lister over godkendte entreprenører, leverandører eller tjenesteydere eller

en certificering ved offentligretlige eller privatretlige certificeringsorganer.

De tilpasser betingelserne for optagelse på disse lister samt for certificeringsorganernes udstedelse af attester til bestemmelserne i artikel 46, stk. 1 og 2, litra a) til d), og g), artikel 47, artikel 48 stk. 1, 3 og 4, artikel 49, stk. 1, 2, 4 og 5, og artikel 50 og 50 a.

De tilpasser dem også til bestemmelserne i artikel 48, stk. 2, og artikel 49, stk. 3, for så vidt angår anmodninger om optagelse fra økonomiske aktører, der indgår i en sammenslutning, og kan gøre gældende, at de har fået stillet midler til rådighed af de andre virksomheder i sammenslutningen. I sådanne tilfælde fremlægger aktørerne over for den myndighed, der fører den officielle liste, bevis for, at de råder over disse midler under hele den periode, hvor attesten for optagelsen på den officielle liste er gyldig.

2. Økonomiske aktører, der er optaget på en officiel liste eller har fået udstedt en attest, kan for hver kontrakt forelægge den ordregivende myndighed en attest for optagelse udstedt af den kompetente myndighed eller en attest udstedt af certificeringsorganet. Det skal af attesterne fremgå, hvilke oplysninger, der har dannet grundlag for optagelse på listen/certificering, og hvilken klassifikation der følger af listen.

3. En af et kompetent organ attesteret optagelse på en officiel liste udgør kun en formodning om kvalifikation for andre medlemsstaters ordregivende myndigheder i forhold til artikel 46, stk. 1 og stk. 2, litra a) til d) og litra g), artikel 47, artikel 48, stk. 1, litra b) og c), og artikel 49, stk. 1, stk. 2, nr. 1, litra a), nr. 2), nr. 5), nr. 6) og nr. 7) for entreprenører, stk. 2, nr. 1, litra b), nr. 2), nr. 3), nr. 4) og nr. 9) for leverandører og stk. 2, nr. 1), litra b) og nr. 3) til 8) for tjenesteydere.

4. De oplysninger, der kan udledes af optagelsen på de officielle lister eller af certificeringen, kan ikke drages i tvivl uden begrundelse. For så vidt angår bidrag til sociale sikringsordninger og betaling af skatter og afgifter, kan der afkræves økonomiske aktører supplerende dokumentation i forbindelse med hver enkelt kontrakt.

De ordregivende myndigheder i andre medlemsstater anvender kun bestemmelserne i stk. 3 og første afsnit i nærværende stykke på økonomiske aktører, der er etableret i det land, som fører den officielle liste.

5. I forbindelse med optagelse af økonomiske aktører fra andre medlemsstater på en officiel liste eller i forbindelse med deres certificering af de i stk. 1 omhandlede organer, kan der ikke kræves andre beviser og erklæringer end dem, der kræves af nationale økonomiske aktører, og under ingen omstændigheder andre end dem, der er fastsat i artikel 46-50 a.

En optagelse på en sådan liste eller en sådan certificering kan dog ikke kræves af økonomiske aktører fra andre medlemsstater i forbindelse med deres deltagelse i et udbud. De ordregivende myndigheder anerkender tilsvarende attester udstedt af organer, som er etableret i andre medlemsstater. De anerkender også andre former for tilsvarende beviser.

6. De certificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 1 skal opfylde de europæiske standarder med hensyn til certificering.

7. Medlemsstater, der har officielle lister eller certificeringsorganer, som omhandlet i stk. 1, skal over for de øvrige medlemsstater oplyse adressen på det organ, hvortil anmodninger kan rettes.«

I ændringsforslag 104 præciseres det, at kravet om at indkøberen respekterer fortroligheden og dataintegriteten af de oplysninger, som han modtager, gælder en del af den operationelle del af proceduren: lagring, opbevaring og behandling.

De forslåede præciseringer er blevet omformuleret som følger for at tage hensyn til kravene i forbindelse med de forskellige former for elektronisk indgivelse af tilbud:

»Artikel 61

Kommunikationsmidler

1. Bestemmelserne i artikel 42, stk. 1, 2 og 4 gælder for alle meddelelser i forbindelse med projektkonkurrencer.

2. Den pågældende kommunikation, informationsudveksling og lagring af information sker på en måde, der sikrer, at dataintegriteten og fortroligheden af alle de oplysninger, som deltagerne i projektkonkurrencer fremsender, beskyttes, samt at bedømmelseskomitéen ikke får kendskab til planlægnings- eller projekteringsarbejdets indhold før udløbet af den frist, der er fastsat for fremlæggelsen af dette.

3. Følgende regler gælder for udstyr til elektronisk modtagelse af planlægnings- og projekteringsarbejder:

a) oplysninger vedrørende de specifikationer, der er nødvendige for elektronisk fremlæggelse af planlægnings- og projekteringsarbejder, herunder kryptering, skal være tilgængelige for de berørte parter. Endvidere skal udstyr til elektronisk modtagelse af planlægnings- og projekteringsarbejder være i overensstemmelse med kravene i bilag X

b) medlemsstaterne kan indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at øge niveauerne for certificeringstjenesteydelser for disse anordninger.«

Med ændringsforslag 110 og 113 ændres bilag VII A for så vidt angår udbudsbekendtgørelser.

Ændringsforslag 110 pålægger de ordregivende myndigheder i forhåndsmeddelelsen at angive det organ, hvor der kan fås oplysninger om de gældende bestemmelser, hvad angår skatter og afgifter, social- og arbejdsforhold samt miljøbeskyttelse.

De økonomiske aktører skal have kendskab til de oplysninger, der er nødvendige for at de kan udarbejde deres tilbud. Nogle af disse oplysninger hører under den nationale lovgivning, når en offentlig bygge- og anlægskontrakt eller en offentlig tjenesteydelseskontrakt udføres i den ordregivende myndigheds hjemland. Der er derfor begrundelse for, at de ordregivende myndigheder forpligtes til at angive, hvor sådanne oplysninger kan indhentes. Det ville dog være mere hensigtsmæssigt, at angive dem i udbudsbekendtgørelsen.

Ændringsforslag 113 pålægger de ordregivende myndigheder at angive navn og adresse på klageorganer i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter.

På dette område er en øget gennemsigtighed ønskværdig.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 110 og 113 som følger:

»UDBUDSBEKENDTGØRELSE

OFFENTLIGT UDBUD, BEGRÆNSET UDBUD, KONKURRENCEPRÆGET DIALOG OG UDBUD MED FORHANDLING:

1. Navn, adresse, telefonnummer, telefaxnummer og e-post-adresse på den ordregivende myndighed.

1 a) Når der er tale om offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøbskontrakter, der også omfatter montering og installation og service: navn, adresse, telefonnummer og telefaxnummer på de tjenester, hvor der kan indhentes relevante oplysninger om, hvilke bestemmelser vedrørende skat, miljøbeskyttelse, beskyttelse af arbejdstagerne og arbejdsvilkår, der er gældende på det sted, hvor ydelserne skal leveres.

...

23 a) Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingensorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...«

Ændringsforslag 114 pålægger de ordregivende myndigheder i udbudsbekendtgørelsen at angive navn og adresse på klageorganer i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter.

På dette område er en øget gennemsigtighed ønskværdig. Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag som følger:

»BEKENDTGØRELSE OM INDGÅEDE KONTRAKTER

...

12 a) Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingensorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.«

3.3. *Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret (162, 8, 173, 25, 29, 32, 37, 159, 49, 151, 68, 78, 63, 139, 66, 69, 161, 71, 72, 131, 73, 75, 76, 81, 82, 83, 84, 90, 92, 94, 176, 99, 102, 103, 107, 108, 111, 115, 117 og 116)*

Med ændringsforslag 162 indføres en ny betragtning 1 a, der går ud på, at der i udbudsprocedurerne bør tages hensyn til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Dette ændringsforslag er overflødigt, fordi det falder uden for direktivets anvendelsesområde: det understreger endnu engang, at der finder et direktiv anvendelse, som pålægger den private og den offentlige sektor visse forpligtelser før igangsætningen af ethvert projekt, og derved enhver udbudsprocedure.

Ændringsforslag 8 udvider betragtningen vedrørende tekniske specifikationer og understreger, at de ordregivende myndigheder, hvis der ikke findes europæiske standarder, forud skal kunne fastsætte præcise nationale kriterier for at kunne holde omkostningerne til vedligeholdelses- og reparationsarbejder så lave som muligt. Dette ændringsforslag skal ses i sammenhæng med ændringsforslag 45, som giver en ordregivende myndighed mulighed for at afvise en tilsvarende løsning — i pågældende tilfælde en national løsning — med den begrundelse, at den medfører ekstra omkostninger. Da denne del af ændringsforslag 45 ikke kan accepteres, fordi den er i modstrid med traktatens artikel 28, gælder det samme for ændringsforslag 8. Desuden er det ikke op til de ordregivende myndigheder at fastlægge nationale kriterier med en generel dækning. For så vidt angår henvisningen til nationale standarder er betragtningen i Kommissionens oprindelige forslag allerede eksplicit.

Ændringsforslag 173 ændrer artikel 1 for at definere særligt komplekse kontrakter, som kan gøres til genstand for en konkurrencepræget dialog, i artikel 1 i stedet for i artikel 30, hvor fremgangsmåden er mere detaljeret beskrevet, og hvor der findes en ikke udtømmende liste med eksempler. Snarere end en definition er der tale om en opremsning af tilfælde, hvor det er tilladt at anvende en konkurrencepræget dialog, dvs. når de ordregivende myndigheder enten ikke er i stand til at definere de tekniske midler eller andet, som kan opfylde deres behov, eller til at forudsige, hvilke løsninger markedet kan præstere. Med hensyn til det umulige i at definere midlerne, må dette ikke være resultatet af, at der ikke har været en forudgående projektkonkurrence, eller af at det kunne have været tilstrækkeligt med en kontrakt med funktionelle specifikationer.

Det er Kommissionens vurdering, at det ikke er nødvendigt med begrebet særligt kompleks kontrakt, og at det er bedre — i artikel 30 — at definere de objektive betingelser for anvendelse af den konkurrenceprægede dialog.

For så vidt angår den betingelse, der går ud på at afholdelsen af en forudgående projektkonkurrence ikke ville have sat den ordregivende myndighed i stand til at definere de midler, der ville kunne opfylde dens behov, kan ændringsforslaget ikke accepteres, fordi det rejser de samme problemer med hensyn til nærhedsprincippet som ændringsforslagene 142, 7 og 171-145, der går ud på at en indføre en obligatorisk sondring mellem projektering og udførelse af bygge- og anlægsarbejder.

Ændringsforslag 25 omhandler specifikt rammeaftaler i forbindelse med oversættelses- og tolketjenesteydelser.

Det bør understreges, at de tjenesteydelser, som ændringsforslaget vedrører, falder ind under bilag IB, og derfor ikke er underlagt alle direktivets regler med hensyn til fremgangsmåden (iværksættelse af udbud og detaljerede regler). Ændringsforslaget ville derfor ved at fastsætte særlige regler for rammeaftaler uden begrundelse gøre den lovgivning, der skulle gælde for disse aftaler mere ufleksibel end bestemmelserne for offentlige kontrakter, der indgås inden for samme sektor.

Med ændringsforslag 29 ændres definitionen af »projektkonkurrence« til konkurrencer med præmieuddeling for hermed at gøre præmieuddeling til deltagerne obligatorisk.

Princippet med obligatorisk præmieuddeling til deltagerne er velbegrundet, når konkurrencen vedrører projekter, der indebærer reelle omkostninger, f.eks. projektkonkurrencer om udførelsen af offentlige arbejder i by- eller landdistrikter. Projektkonkurrencer kan imidlertid også vedrøre områder, hvor et sådant krav ikke er berettiget. Den i ændringsforslaget foreslåede definition, som kun tillader projektkonkurrencer med præmieuddeling, forekommer ikke afvejet med dette formål. Denne definition ville ganske vist ikke forhindre udskrivningen af projektkonkurrencer uden præmietildeling, men disse konkurrencer ville ikke være omfattet af direktivet.

I henhold til ændringsforslag 32 skulle de tærskelværdier, der indgår i Kommissionens forslag, hæves med omkring 50 %.

Tærskelværdierne i de gældende direktiver er så høje, at fællesskabsbestemmelserne allerede nu kun omfatter kontrakter med høje kontraktbeløb. En hævelse af direktivets tærskelværdier ville føre til en ubegrundet forringelse af de garantier om åbning af offentlige kontrakter, som i øjeblikket gives de økonomiske aktører i EU. Det bør bemærkes, at den påberåbte kompleksitet af procedurerne i direktivet og de administrative omkostninger i forbindelse hermed, ikke vil kunne begrunde en forhøjelse: disse omkostninger kan sammenlignes med kompleksiteten og omkostningerne for andre nationale tildelingsprocedurer for kontrakter, der ligger under tærskelværdierne.

Desuden ville en ensidig forhøjelse af tærskelværdierne fra EU's side være uforeneligt med EU's internationale forpligtelser inden for rammerne af WTO. Desuden ville en europæisk anmodning for forhøjelse af tærskelværdierne i forbindelse med revisionen af aftalen om offentlige indkøb betyde et betydeligt troværdighedstab for EU i forbindelse med forhandlinger vedrørende revisionen, hvor forhandlingsmandatet klart nævner, at det er målet at udvide dækningsområdet. En sådan anmodning ville også afstedkomme modreaktioner i form af en anmodning om kompensation fra vore partners side eller en gensidig lukning af internationale markeder.

Ligeledes bør det bemærkes, at den toårige revisionsmekanisme for tærskelværdierne, der blev indført for at tilpasse disse til udviklingen inden for de europæiske valutaer/SDR, kan føre til en betragtelig forhøjelse af tærskelværdierne, som det allerede har været tilfældet for værdierne for perioden 2002-2004.

Ændringsforslag 37 tilføjer en udelukkelse for så vidt angår finansielle tjenesteydelser til optagelse af lån til investeringer og kapitalanskaffelse.

Virksomheden af en sådan udelukkelse ville være, at finansieringen af en offentlig myndigheds projekter, især lokale myndigheds projekter, kunne tildeles uden iværksættelse på europæisk plan. Dette går imod målene om liberalisering af finansielle tjenesteydelser og kan ikke begrundes med argumentet om svingende rentesatser, som er fremført. Der findes faktisk tilstrækkeligt fleksible procedurer — f.eks. rammeaftaler kombineret med elektroniske midler, især omvendt udbudsprocedure — hvor der kan tages hensyn til svingningerne.

Hensigten med ændringsforslag 159 er:

- 1) at sikre, at den ordregivende myndighed ikke pålægger »kvantitative begrænsninger for virksomhedernes frihed til at organisere deres egne produktionsfaktorer«
- 2) at forpligte den ordregivende myndighed til at anmode tilbudsgiveren om at angive, hvilke dele af en kontrakt, som vil blive givet i underentreprise, samt navnene på underentreprenørerne
- 3) at forpligte den ordregivende myndighed til at forbyde underentrepriser til en virksomhed, der befinder sig i en situation som omhandlet i artikel 46 »og/eller som ikke opfylder kravene i artikel 47-49«
- 4) at forbyde underentreprise i forbindelse med »intellektuelle tjenesteydelser med undtagelse af oversættelses- og tolketjenesteydelser samt forvaltning og hermed beslægtede tjenesteydelser«.

Kommissionen kan ikke acceptere dette ændringsforslag af følgende grunde:

- 1) hvis en økonomisk aktør kan påvise, at han rent faktisk råder over andre enheders formåen, f.eks. i kraft af en underentrepriskontrakt, kan han i henhold til retspraksis påberåbe sig dette med henblik på udvælgelsen. Til gengæld er der ikke noget i gældende ret, der forhindrer en ordregivende myndighed i at forbyde, at kontrakten helt eller delvist udføres i underentreprise.
- 2) ved denne forpligtelse ville tilbudsgiverne blive forpligtet til i deres tilbud at lægge sig fast på både den del, der vil blive givet i underentreprise, og valget af underentreprenører. Fastlæggelsen af en sådan forpligtelse på fællesskabsplan synes ikke rimelig, idet ansvaret for kontraktens udførelse altid stadig påhviler den tilbudsgiver, hvis tilbud er antaget. I betragtning af nærhedsprincippet vil det være op til medlemsstaterne eventuelt at indføre en forpligtelse til at anmode om underentreprenørernes navne.
- 3) Muligheden for udelukkelse af underentreprenører forekommer begrundet over for virksomheder/personer, der er dømt for visse strafbare handlinger (organiseret kriminalitet/bestikkelse/svig mod Fællesskabet finansielle interesser, jf. artikel 46, stk. 1) eller i andre situationer (manglende overholdelse af arbejdsmarkedslovgivningen, jf. artikel 46, stk. 2). Overholdelsen heraf er imidlertid forbundet med visse vanskeligheder. Den forudsætter forudgående kendskab til (jf. punkt 2) og en forudgående kontrol af underleverandører, hvilket ville forlænge udbudsprocedurerne urimeligt. Der kan dog tages hensyn til den i henhold til nærhedsprincippet (eventuel forpligtelse pålagt af medlemsstaterne).

For så vidt angår aspekterne i punkt 3 vedrørende økonomisk, finansiell, teknisk og faglig formåen som omhandlet i artikel 48 og 49, ville dette betyde, at underentreprenørerne skulle være i besiddelse af samme formåen som hovedentreprenøren, således at SMV'erne ubegrundet ville blive tilsidesat. Disse aspekter kan derfor ikke accepteres.

For så vidt angår artikel 47 foreslås det i ændringsforslaget, at der for underentreprenørerne anvendes en strengere ordning end for ansøgere og tilbudsgivere (for sidstnævnte er de ordregivende myndigheder ikke forpligtet til at anmode om oplysninger, mens de for underleverandørerne skal gøre dette på systematisk vis). Dog er muligheden for at anvende artikel 47 på underleverandørerne i forbindelse med udvælgelsen allerede mulig, hvis tilbudsgiveren baserer sig på de midler, som er stillet til hans rådighed af underleverandører (dom i sagen »Holst Italia«⁽¹⁾).

⁽¹⁾ Dom af 2. december 1999 i sag C-176/98, Samlingen 1999, s. I-8607.

- 4) Det forekommer ubegrundet at fastlægge et sådant generelt forbud: de ordregivende myndigheder, der er berørte parter, kan allerede, hvis de ønsker det, forbyde underentrepriser ved fastsættelsen af betingelserne for kontraktens udførelse, og dette gælder for alle typer kontrakter og ikke blot for visse tjenesteydelser. Ud fra samme synsvinkel bør de også frit kunne tillade underentrepriser.

Ændringsforslag 49 indfører et nyt afsnit, der pålægger underleverandørerne samme krav med hensyn til økonomisk, finansiel og social formåen, som dem der gælder for ansøgere og tilbudsgivere.

Af samme grunde som angivet i kommentarerne til ændringsforslag 159 (punkt 3, stk. 2 og 3) kan ændringsforslag 49 ikke accepteres.

Ændringsforslag 151, 68 og 78 går i det væsentligste ud på at indføre kvalifikationsordninger af den art, som der er truffet bestemmelse om i direktiv 93/38/EØF (forsyningsvirksomhed).

Med ændringsforslag 151 indføres et nyt stk. 2 a til artikel 32 for at give de ordregivende myndigheder mulighed for at oprette en kvalifikationsordning, der skal meddeles i en årlig bekendtgørelse, hvis ordningen skal gælde i mere end 3 år, og i en enkelt bekendtgørelse i andre tilfælde.

Med ændringsforslag 68 indføres en mulighed for iværksættelse af udbud gennem en bekendtgørelse om, at der findes en kvalifikationsordning.

Ændringsforslag 78 indeholder regler for kvalifikationsordninger. Disse bestemmelser er inspireret af tilsvarende bestemmelser i det gældende direktiv for forsyningsvirksomhed, men ændringsforslaget overtager dog ikke de bestemmelser, der vedrører forpligtelsen til at begrunde de beslutninger, der træffes med hensyn til kvalifikation, og heller ikke de bestemmelser, der pålægger gensidig anerkendelse og ligebehandling inden for rammerne af kvalifikationsordningerne. For så vidt angår udvælgelsen af økonomiske aktører begrænser ændringsforslaget sig til at angive, at ordningen anvendes på grundlag af »objektive kriterier og regler, som opstilles af de ordregivende myndigheder«, uden henvisning til generelle regler med hensyn til kvalitativ udvælgelse.

Ændringsforslag 151, 68 og 78 (artikel 45 a) skal analyseres sammen. Virkningen af dem er at indføre ordningen fra direktivet om forsyningsvirksomhed, nemlig muligheden for at anvende en kvalifikationsordning — specifik for hver ordregivende myndighed — som middel til udbydelse af flere enkeltkontrakter, der indgås i den periode, hvor kvalifikationsordningen er gældende. Dette betyder med andre ord, at i stedet for et antal bekendtgørelser, der svarer til antallet af tildelingsprocedurer, er der enten én bekendtgørelse om året, der udbyder alle de kontrakter, der omfattes af ordningen det pågældende år, eller, hvis ordningen er gældende for mere

end et år, en enkelt bekendtgørelse, der udbyder alle de kontrakter, der skal indgås i den pågældende periode. Kvalifikationsordningen er i princippet hele tiden åben. I praksis er muligheden for at komme med i ordningen meget tilfældig, fordi den forudsætter, at de økonomiske aktører får kendskab til ordnings eksistens — via en bekendtgørelse offentliggjort flere måneder, eller endda år, tidligere. Dette går ud over konkurrencen for kontrakterne og over nyligt oprettede virksomheder. Ændringsforslaget medfører således et uacceptabelt tab af gennemsigthed og en risiko for, at kontrakterne forbeholdes de virksomheder, der har kendskab til den oprindelige bekendtgørelse. Det ville være anderledes, hvis sådanne ordninger og de kontrakter, der tildeles på grundlag heraf, var kædet sammen med en passende form for udbydelse, og hvis de fungerede ved hjælp af elektroniske midler, der kan sikre gennemsigthed og ligebehandling. Det bør også noteres, at indførelsen af kvalifikationsordninger ville være i modstrid med WTO-aftalen om offentlige indkøb, for så vidt som den ville gælde for centrale ordregivende myndigheder.

Formålet med ændringsforslag 63 er at forbyde anvendelsen af rammeaftaler på intellektuelle tjenesteydelser og at indføre særlige regler for oversættelses- og tolketjenester.

Det første del af ændringsforslaget er formålsløs, fordi ændringsforslaget om adskillelse af intellektuelle tjenesteydelser og andre tjenesteydelser ikke er blevet vedtaget. Anden del af ændringsforslaget udspringer af problemer, der er blevet rejst af oversættelsestjenesterne i EU-institutionerne, især i Europa-Parlamentet, og som i mellemtiden er blevet løst til de pågældende tjenesters fulde tilfredshed.

Det bør desuden understreges, at de tjenesteydelser, som ændringsforslaget vedrører, og som falder ind under bilag IB, ikke er underlagt alle direktivets regler med hensyn til fremgangsmåden (iværksættelse af udbud og detaljerede regler). Ændringsforslaget ville derfor ved at fastsætte særlige regler for rammeaftaler uden begrundelse gøre den lovgivning, der skulle gælde for disse aftaler mere ufleksibel end bestemmelserne for offentlige kontrakter, der indgås inden for samme sektor.

Ændringsforslag 139 forbyder anvendelsen af rammeaftaler i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter.

Rammeaftaler kan være hensigtsmæssige i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter, især »standardiserede« arbejder som asfaltering og reparation af veje. Den udelukkelse, som ændringsforslaget indfører, kan derfor ikke accepteres.

Med ændringsforslag 66 ændres artikel 33 for at udvide anvendelsesområdet for den særlige procedure, der vedrører socialt boligbyggeri, til at omfatte alle tilfælde »hvor offentlige bygge- og anlægsarbejder på grund af omfang, kompliceret karakter, varighed og/eller finansiering kræver projektplanlægning på basis af et samarbejde . . .«

Dette ændringsforslag er helt uacceptabelt, fordi det på en meget vag måde udvider mulighederne for forhandle kontrakterne. Det bør desuden bemærkes, at artikel 30 allerede giver mulighed for at dække mange af de tilfælde, som ændringsforslaget sigter mod.

Ændringsforslag 69 tilføjer i artikel 35, stk. 1, første afsnit, en eksplicit henvisning til *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med hensyn til offentliggørelse af bekendtgørelser.

Dette ændringsforslag ville fastlåse offentliggørelsesmetoden og ville forhindre, at man kan tage hensyn til udviklingen af teknologier, som i fremtiden vil kunne gøre offentliggørelse gennem andre midler mere hensigtsmæssig.

Med ændringsforslag 161 udgår bestemmelsen om, at fristerne for modtagelse af ansøgning om deltagelse og indgivelse af tilbud skal fastsættes, således at det sikres, at de økonomiske aktører rent faktisk får den nødvendige tid til rådighed.

Da formålet med denne bestemmelse er at bidrage til at skabe en bedre og en reel konkurrencesituation i forbindelse med offentlige kontrakter, kan ændringsforslaget ikke accepteres.

Ændringsforslag 71 ændrer artikel 40 for at præcisere, at de særlige betingelser for deltagelse ikke må medføre forskelsbehandling af nogle af deltagerne. Denne præcisering skal indgå i de betingelser, der angives i opfordringen til at afgive tilbud.

Formålet med dette ændringsforslag ligger på linje med direktivforslaget. Tilføjjelsen er dog overflødig, idet den allerede er omfattet af artikel 2, der vedrører de grundlæggende principper, der skal overholdes igennem hele udbudsproceduren.

Ændringsforslag 72 begrænser mulighederne for at afslutte en udbudsprocedure før kontrakttildeling til to tilfælde: når der ikke indkommer tilbud, der svarer til udbudsbetingelserne, og når der foreligger andre tungtvejende grunde, som den ordregivende myndighed ikke er ansvarlig for.

Formålet med dette ændringsforslag er prisværdigt (at undgå eventuelle manipulationer og at bidrage til en mere sikker planlægning i virksomhederne), men det kan ikke accepteres på grund af formen, idet det på drastisk, urimelig og uhenigtsmæssig vis begrænser mulighederne for ikke at tildele en kontrakt.

Grundene til ikke at tildele en kontrakt bør ikke opstilles i en udtømmende liste, idet de ordregivende myndigheder optræder som købere og derfor skal råde over muligheder, der skal tilpasses meget forskelligartede situationer, som ikke kan afgrænses i direktivet. Det skal bemærkes, at blandt de

mulighed, som ændringsforslaget ville udelukke, er afslutningen af en udbudsprocedure som følge af overtrædelse af gældende fællesskabsret, hvilket er i modstrid med direktivet om klageprocedurer ⁽¹⁾.

Det skal desuden bemærkes, at den ordregivende myndighed allerede er forpligtet til at meddele deltagerne grundene til, at en kontrakt ikke tildeles. Formålet hermed er netop at undgå vilkårlige manipulationer, og det giver deltagerne mulighed for at kontrollere, om den ordregivende myndigheds beslutning er begrundet.

Hensigten med ændringsforslag 131 er at forhindre, at den ordregivende myndighed kan vælge de midler, som skal anvendes til fremsendelse af meddelelser og udveksling af oplysninger i forbindelse med en udbudsprocedure.

Virkingen af dette ændringsforslag ville være at forpligte de ordregivende myndigheder til at modtage tilbud gennem alle kommunikationsmidler, uden at der tages hensyn til, om de ordregivende myndigheder råder over udstyr til at modtage dem. Ændringsforslaget må derfor afvises.

Ændringsforslag 73 pålægger en afvisning af tilbud fremsendt elektronisk, hvis de ikke er forsynet med en avanceret elektronisk signatur i henhold til direktiv 1999/93/EF, og hvis ikke tilbuddets indhold er krypteret på pålidelig vis.

Dette ændringsforslag er i overensstemmelse med den nuværende situation med hensyn til elektroniske signaturer. Den tekniske udvikling inden for dette område er imidlertid meget hurtig. Ændringsforslaget ville gøre det nødvendigt at ændre direktivet ved al ny udvikling. Garantiene vedrørende elektroniske signaturer kan opnås ved henvisning til de nationale bestemmelser om elektroniske signaturer (derved undgås senere ændringer af teksten, hvis fællesskabslovgivningen ændres). Desuden er kryptering ikke nødvendig, idet der findes andre midler uden kryptering til at sikre tilbuddene ukrænkelighed. En obligatorisk kryptering ville desuden medføre yderligere omkostninger for både køberen og tilbudsgiverne. Dette ændringsforslag kan derfor ikke accepteres.

Formålet med ændringsforslag 75 er at pålægge anvendelsen af en autoriseret tredjepart til at garantere, at tilbudsgivernes oplysninger behandles fortroligt.

Det skal understreges, at fællesskabspolitikken hele tiden har gået ud på aldrig at gøre en akkrediteringsordning obligatorisk, fordi der er risiko for forvriddinger og forøgelse af forskellene mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33), ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1).

I ændringsforslag 76 foreslås det inden for rammerne af fastsættelsen af særlige krav om formåen i forbindelse med en bestemt kontrakt, at manglende erfaring skal kunne opvejes af »en særlig formåen«.

En særlig formåen kan ikke i sig selv konkret erstatte erfaring og give de ordregivende myndigheder tilstrækkelige garantier for en tilfredsstillende udførelse af kontrakten (eksamensbeviser erstatter ikke erfaring i marken). Som følge af tærskelværdierne er de kontrakter, der falder ind under direktivet, kontrakter af en vis størrelse, og det er derfor også nødvendigt med passende garantier. Den »særlige formåen«, der nævnes i ændringsforslaget er i øvrigt ikke defineret, og det samme gælder beviserne for denne formåen. Dette ville for de ordregivende myndigheder kunne være en kilde til mange tvister.

Ændringsforslag 81 supplerer artikel 46, stk. 1, ved at tilføje »for bedragerisk og anden konkurrenceforvridende adfærd i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler i det indre marked«.

Der findes ikke i øjeblikket i fællesskabsretten en harmonisering af sigtelse i forbindelse med disse fænomener inden for rammerne af den tredje søjle og heller ikke sanktionsordninger i alle medlemsstaterne. Under disses omstændigheder kan den mekanisme, der indføres i artikel 46, stk. 1, ikke anvendes.

Ændringsforslag 82 supplerer artikel 46, stk. 1, ved som en grund til obligatorisk udelukkelse at tilføje »manglende overholdelse af overenskomstmæssige og andre arbejds- og socialretlige bestemmelser og love i det land, hvor han er etableret, eller i et andet relevant land«.

Af samme grunde som for det forudgående ændringsforslag, nemlig at sigtelser/overtrædelser af arbejdsretten ikke tilnærmes under den tredje søjle, kan ændringsforslaget ikke accepteres.

Derimod giver artikel 46, stk. 2, allerede mulighed for sådanne udelukkelse, og princippet herfor kan indgå i en betragtning (se ændringsforslag 86).

Ændringsforslag 83 supplerer artikel 46, stk. 1, ved at tilføje strafbare handlinger i forbindelse med De Forenede Nationers konvention (Wien 19. december 1988).

Der findes ikke i øjeblikket i fællesskabsretten en harmonisering af sigtelse i forbindelse med disse fænomener inden for rammerne af den tredje søjle og heller ikke sanktionsordninger i alle medlemsstaterne. Under disses omstændigheder kan den ordning, der indføres i stk. 1 ikke anvendes.

Formålet med ændringsforslag 84 er at slette den mulighed, som de ordregivende myndigheder i øjeblikket har for at udelukke tilbudsgivere og ansøgere, hvis bo er under konkurs, likvidation, skifte eller tvangsakkord uden for konkurs, som har indstillet sin erhvervsvirksomhed, eller som befinder sig i en lignende situation, fra deltagelse i udbudsproceduren. I medfør af ændringsforslag 90 bliver denne mulighed til en forpligtelse.

I henhold til ændringsforslag 90 udelukkes enhver økonomisk aktør obligatorisk, hvis bo »er under konkurs, likvidation eller tvangsakkord uden for konkurs, eller som har indstillet sin erhvervsvirksomhed eller befinder sig i en lignende situation«.

Ændringsforslag 84 og 90 ville forbyde enhver ordregivende myndighed i EU at indgå en kontrakt med en virksomhed, som f.eks. er under tvangsakkord uden for konkurs, uden at give den en chance, og den ville så på forhånd være dømt til lukning. Det forekommer derfor mere hensigtsmæssigt at overlade muligheden for udelukkelse af aktører i denne situation til den enkelte købers afgørelse.

Ændringsforslag 92 tilføjer som midler til at godtgøre teknisk formåen i forbindelse med vareleverancer de foranstaltninger, der er truffet af leverandøren til sikring af miljøbeskyttelse og beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, samt oplysning om de teknikere eller tekniske organer, der er ansvarlige for miljøstyring og beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Ændringsforslaget har til formål at vurdere den tekniske formåen hos en virksomhed med hensyn til at levere et produkt, som respekterer miljøet og arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Disse elementer henhører enten under beskrivelsen af specifikationerne for produktet (krav om en mindre forurenende produktionsproces) eller overholdelsen af social- og arbejdsmarkedslovgivningen eller miljølovgivningen (gennem udelukkelse af tilbudsgivere som ikke overholder lovgivningen), som indgår i andre faser af tildelingsproceduren.

Med ændringsforslag 94 indføres pålidelighed som et element, der tilføjes parallelt med en entreprenørs tekniske/faglige formåen.

Da pålidelighed er et særligt subjektivt element, kan det ikke tilføjes parallelt med formåen. Af denne grund kan ændringsforslaget ikke accepteres.

For så vidt angår kriteriet om tildeling til »det økonomisk mest fordelagtige tilbud« er det hensigten med ændringsforslag 176 at:

- 1) fjerne den præcisering ifølge hvilken der er tale om det »for de ordregivende myndigheder« økonomisk mest fordelagtige bud
- 2) at præcisere, at miljøkrav godt kan omfatte »produktionsmetoderne«,
- 3) at tilføje kriteriet »ligebehandling«.

For så vidt angår punkt 1: fjernelse af ordene »for de ordregivende myndigheder« ville gøre det muligt at tage hensyn til vage, ofte ikke-målelige, elementer i forbindelse med en eventuel fordel for »samfundet« i bredeste forstand. Sådanne tildelingskriterier ville ikke længere opfylde deres funktion, som er at muliggøre en evaluering af tilbuddenes iboende kvaliteter, for at bestemme hvilket tilbud er det bedste for køberen med hensyn til forholdet mellem kvalitet og pris. Dette ville ændre formålet med direktiverne om offentlige kontrakter, og det ville svare til at instrumentalisere denne lovgivning til fordel for sektorpolitik ved at indføre en række alvorlige risici for forskelsbehandling.

For så vidt angår punkt 2: tildelingen af kontrakten er ikke en hensigtsmæssig fase for valg af en produktionsmåde. Der kan være krav om mindre forurenende produktionsmetoder i definitionen af kontraktens genstand i de tekniske specifikationer, hvis køberen har besluttet sig til at købe den mindst forurenende. Hvis han vil sammenligne forskellige løsninger og evaluere mere eller mindre forurenende løsninger fordele/omkostninger, kan han tillade eller stille krav om indgivelse af alternative tilbud.

Vedrørende punkt 3: begrebet ligebehandling har en særlig betydning, når det gælder offentlige kontrakter (= at behandle alle ansøgere/tilbudsgivere lige), men ændringsforslaget sigter tilsyneladende til bekæmpelsen af forskelsbehandling i henhold til traktatens artikel 13. I den udstrækning, at det drejer sig om et kriterium, der vedrører virksomhedspolitik og ikke et tilbuds kvaliteter, kan der ikke være tale om et tildelingskriterium. Indførelse af kriterier med hensyn til virksomheden ville føre til en favorisering af bestemte virksomheder i tildelingsfasen i henhold til elementer, der ikke kan måles, også selv om deres tilbud ikke giver køberen det bedste forhold med hensyn til kvalitet og pris.

Ændringsforslag 99 fjerner forpligtelsen til at vægte tildelingskriterierne, og en sådan vægning erstattes af en angivelse af tildelingskriterierne i prioriteret rækkefølge.

Indførelsen af en bestemmelse, der pålægger vægning, er et vigtigt element i forslaget, der skal forhindre manipulationer, der favoriserer visse tilbudsgivere, således som man har kunne konstatere det i praksis, og en sådan bestemmelse gør det muligt for enhver tilbudsgiver at blive rimeligt informeret i overensstemmelse med de principper, som Domstolen har udledt i sagen »SIAC«⁽¹⁾. Det er af afgørende betydning, at vægningen af kriterierne angives forud.

Ændringsforslag 102 fjerner, i artikel 61 stk. 1, den del af sætningen, der tydeligt angiver, at valget af de kommunikationsmidler, der anvendes i forbindelse med en projektkonkurrence, foretages af den ordregivende myndighed.

Hvis denne del af sætningen bortfalder, ville teksten kunne give deltagerne mulighed for selv at vælge kommunikationsmiddel,

hvilket ville resultere i de følger, der er beskrevet i ændringsforslag 131.

Ændringsforslag 103 indfører et nyt stk. 1 a i artikel 61, som pålægger anvendelsen af avancerede elektroniske signaturer samt en pålidelig kryptering af tilbuddets indhold, når et planlægnings- eller projekteringsarbejde fremsendes elektronisk i forbindelse med en projektkonkurrence for tjenesteydelser.

Der henvises til begrundelsen for afvisningen af ændringsforslag 73 og teksten til artikel 61, der berøres af ændringsforslag 104.

Ændringsforslag 107 fjerner visse uddelegerede beføjelser, som giver Kommissionen mulighed for efter udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler at foretage ændringer af visse aspekter i direktivet, som er nødvendige for at dette kan fungere tilfredsstillende. Disse uddelegerede beføjelser vedrører de justeringer af tærskelværdierne, der er nødvendige som følge af svingningerne i kursen mellem SDR og euroen, eventuelle ændringer af betingelserne for udarbejdelse, fremsendelse og offentliggørelse af bekendtgørelser samt af statistiske opgørelser, ændringer i bilag VIII for at tage hensyn til den teknologiske udvikling samt ændringer af de nomenklaturer, der findes i bilag I og II.

For det første bør det bemærkes, at ændringsforslaget fjerner et antal kompetenceområder, som allerede er uddelegeret til Kommissionen i kraft af den nugældende lovgivning. For så vidt angår de nye beføjelser er disse begrænset til områder, hvor den teknologiske udvikling (anvendelsen af elektroniske midler) er af en sådan art, at en manglende tilpasning af direktivet hurtigt ville gøre dette forældet, og det samme ville være resultatet af anvendelsen af den fælles beslutningsprocedure i betragtning af, hvor lang tid den tager.

Med ændringsforslag 108 indføres en ny artikel for at forpligte medlemsstaterne til at etablere effektive, åbne og gennemskuelige mekanismer for at sikre, at direktivet anvendes. Det præciseres endvidere, at medlemsstaterne med henblik herpå kan oprette uafhængige organer for offentlige kontrakter med vidtgående beføjelser, herunder beføjelser til at kunne afvise kontrakttildelinger eller genåbne udbudsprocedurer.

I henhold til direktiv 89/665/EØF kræves det allerede, at medlemsstaterne tilbyder effektive appelprocedurer på nationalt plan for så vidt angår tildelingen af kontrakter, herunder hasteprocedurer, beføjelser til at annullere ulovlige beslutninger og at tilkende skadeserstatning. Medlemsstaterne kan opfylde denne forpligtelse enten ved at sikre sig, at de nationale domstole har disse beføjelser, eller ved at oprette organer med de passende beføjelser. Den forpligtelse, der indføres med ændringsforslaget, indgår således allerede i gældende fællesskabsret og skal ikke gentages. For så vidt angår muligheder for at oprette uafhængige organer er dette også muligt i henhold til gældende lovgivning, og dette udtrykkes eksplicit i den nye betragtning 30 a, der hænger sammen med ændringsforslag 13, der er blevet accepteret af Kommissionen. Gentagelsen er derfor overflødig.

⁽¹⁾ Dom af 18.10.2001 i sag C-19/00, Samlingen 2001, s. I-7725.

Ændringsforslag 111 har til formål at indføre en forpligtelse til i forhåndsmeddelelsen at angive navn og adresse — herunder e-post-adresse — på klageorganer i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter.

Selv om det er ønskeligt med større gennemsigtighed med hensyn til klagemuligheder, er forhåndsmeddelelsen ikke et hensigtsmæssigt middel hertil.

Ændringsforslag 115 kræver ifølge de fleste sprogversioner, at de offentlige websteder indeholdende oplysninger om udbudsprocedurerne skal være i overensstemmelse med EU's retningslinjer for adgangen til Internet. (Det skal bemærkes, at den franske version er helt anderledes.)

Der er ingen grund til at indføre bestemmelser om en særlig juridisk ordning for denne type websteder på Internet. Dette område bør behandles i en horisontal lovgivning og ikke harmoniseres via direktivet om »offentlige kontrakter«.

Med ændringsforslag 117 indføres et nyt bilag, der skal sikre, at anvendelsen af elektroniske midler til indgivelse af tilbud eller ansøgninger om deltagelse sker på betingelser, der sikrer fortrolig behandling.

Selv om de overvejelser, der ligger til grund for dette ændringsforslag er legitime, kan det nye bilag dog ikke indføres, når der ikke er nogen henvisning til et nyt bilag i direktivets bestemmelser. De juridiske rammer for dette ville være ubestemte.

Med ændringsforslag 116 indføres et nyt bilag, der hænger sammen med et nyt litra c) a i artikel 54, andet afsnit, foreslået i ændringsforslag 100. Da ændringsforslag 100 er ikke blevet accepteret, kan dette ændringsforslag heller ikke accepteres: jf. kommentarerne til ændringsforslag 100 ovenfor.

3.4. *Ændret forslag*

I henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.